

dag kan omgås ved at udleje et par kopimaskiner, og det lyder jo latterligt. Men svaret på det her pjat med at omgå reglerne er at fjerne værnereglerne eller gøre dem mere effektive. Enhedslisten er særlig med denne her minister ikke særlig tryk, når løsningen er at fjerne værnereglen.

Det kan se fornuftigt ud på overfladen, og umiddelbart var jeg positivt stemt over for forslaget, da jeg læste det igennem, men når man dykker længere ned i det, er der altså en masse teknikaliteter, som i hvert fald efterlader mig med en lang række spørgsmål og usikkerheder. Derfor håber jeg, at ministeren i løbet af udvalgsarbejdet eller her fra talerstolen vil prøve at svare på nogle af de mange spørgsmål.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne er umiddelbart positivt indstillet over for lovforslaget, som jo, hvis man ser på dets formål, har udmærkede formål, bl.a. at undgå risiko for opkrævning af dobbelt moms, og vi får et klarere regelsæt; for så vidt angår den grænseoverskridende handel med gas og elektricitet, hvor der gælder opkrævning af moms.

Jeg vil sige, at det sigte kan vi fuldt ud tilslutte os som sådan, men derfor kan der selvfølgelig godt være, at der i forbindelse med udvalgsarbejdet, når vi dykker nærmere ned i nogle af de ting, der er foreslået konkret i lovforslaget, bliver noget, som vi kommer til at se ekstra på.

Jeg kan ikke sige andet, end at vi som udgangspunkt betragter det her som positive forbedringer, som vi vil forholde os positivt til.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige tak til repræsentanterne for et overvældende og overvejende flertal af Folketingets partier for tilslutning til lovforslaget. Jeg er opmærksom på, at der er en række spørgsmål, som skal afklares under udvalgsbehandlingen. Det gør jeg naturligvis gerne, og det ser jeg frem til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2003.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 28/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik herefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til miljøministeren:

»Hvilke initiativer vil miljøministeren tage for at sikre en fortsat dansk produktion af planter til skovrejsning m.v., som er frembragt uden brug af pesticider?«

Af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD).
(Forespørgslen anmeldt 19/12 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/1 2004).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse bliver udsat til tirsdag den 24. februar 2004.

Begrundelse

Ole Stavad (S):

Regeringen har planer om at stoppe Skov- og Naturstyrelsens drift af planteskoler, og det sker angiveligt for at spare penge.

Det sker, efter at staten over en periode har brugt et millionbeløb på at udvikle en miljø-mæssigt forsvarlig produktion af løv- og nåletræer uden eller med mindst mulig brug af pesticider. Det er lykkedes for planteskolen i Humlebæk og Fosdal Planteskole. En tilsvarende miljøvenlig produktion findes ikke i Danmark på de private planteskoler, og den investering, der er foretaget, risikerer man nu at smide væk, samtidig med at man mister vigtige arbejdspladser i et område, der i forvejen er meget hårdt ramt af arbejdsløshed.

Miljøministeren har til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg fremlagt en redegørelse, hvor han når frem til, at der hidtil har været underskud på driften af begge planteskoler. Problemet er bare, at indtil ministeren besluttede sig for at lukke planteskolerne, fremstod driften af Fosdal Planteskole i ministeriets egne regnskabsopgørelser med et overskud.

Det passede ikke så godt i ministerens argumentation, og derfor belaster man nu pludselig planteskolernes drift med de omkostninger, som var afledt af fejlpositioner andre steder i Skov- og Naturstyrelsen.

Kl. 14.15

Derfor fremstår underskuddet, som ministeren påstår eksisterer, som et fiktivt beløb og en efterrationalisering, og derfor kan man fastslå, at det påståede underskud er et politisk postulat og ikke et retvisende billede af virksomhedens drift.

Ministeren begrundede også forslaget om at nedlægge planteproduktionen hos Skov- og Naturstyrelsen med, at der med omlægning til naturnær drift bliver brug for færre planter. Det anerkender vi og er derfor også indstillet på, at ministeren samler planteproduktionen af både løv- og nåletræer på Fosdal Planteskole, som både har det bedste driftsresultat og ligger i et område, der i forvejen har mistet rigtig mange arbejdspladser.

Vi ser frem til ministerens besvarelse. Ministeren har også i denne sag været meget stædig, har ikke været indstillet på at gå ind i nogen form for dialog med Folketingets partier. Det håber vi at ministeren nu er indstillet på, eller at et flertal er parat til at tvinge ministeren til mere

konstruktive løsninger med de positive tilkendegivelser, der hidtil er kommet fra miljøordførerne fra både Venstre og Dansk Folkeparti.

Besvarelse

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Hvilke initiativer vil jeg tage for at sikre en fortsat dansk produktion af planter til skovrejsning m.v., som er frembragt uden brug af pesticider? Sådant lyder forespørgslen, og den er stillet i forlængelse af beslutningen om at udfase den statslige planteproduktion under Miljøministeriet, en beslutning, der fremgår af finansloven for 2004.

Sagen har allerede fået megen opmærksomhed. Der er stillet adskillige skriftlige spørgsmål. Der har været afholdt to samråd, og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har den 23. oktober 2003 modtaget en grundig redegørelse om baggrunden for Skov- og Naturstyrelsens beslutning om at udfase den statslige planteproduktion.

Det er sådan i dag, at ca. 85 pct. af den samlede produktion af planter til skovbrugsformål er på private hænder, altså 85 pct. Den nuværende statslige planteproduktion udgør 8-14 pct. af markedet og er tilrettelagt på en miljøvenlig måde.

På grund af forslagsstillernes bemærkninger skal jeg måske lige understrege, at i 1999 var der en anden regering, nemlig en regering, der bl.a. bestod af det parti, som også forslagsstilleren kommer fra, og i 1999 blev det konstateret, at der var en utilfredsstillende samlet økonomi og et faldende planteforbrug i Skov- og Naturstyrelsens planteskoler. Derfor blev det tilbage i 1999 besluttet, at reducere antallet af planteskoler fra de daværende fire til de to, der er tilbage i dag, nemlig Humlebæk og Fosdal Planteskoler.

Så det med at vurdere, om der er rentabel virksomhed i planteskolerne, er altså ingen ny foreteelse. Den har man vurderet også tilbage i 1999 og dengang altså fundet, at man ikke kunne få en rentabel drift ud af det, og derfor besluttede man at reducere fra de daværende fire til de to. Det er altså noget, som man løbende har været opmærksom på, så der er intet nyt i det.

Planteforbruget i statsskovene forventes ifølge de seneste prognoser at falde betydeligt i de kommende år. Det hænger bl.a. sammen med den omlægning til naturnær skovdrift, som er sat i værk på statens arealer. Med naturnær

skovdrift har man jo ikke det brug for planter, som man havde før, fordi naturnær skovdrift betyder, at man i vidt omfang går over til at etablere nye bevoksninger ved hjælp af naturligt frøfald fra de allerede eksisterende træer. Det medfører et mindre behov for planter. Så det er klart, at når man lægger det om til, at man bruger en mere naturnær skovdrift, har man ikke brug for planter, for så sker det ved selvforyngelse.

Hertil kommer så forskydninger i brug af de enkelte træarter, en ændret og mere ekstensiv kulturreablering, hvad enten der er tale om plantning, såning eller selvforyngelse, og forskydninger i niveauet for den statslige skovrejsning. Planteforbruget i den statslige skovrejsning afhænger bl.a. af graden af lokal medfinansiering, og af hvilke ejendomme det konkret er muligt at erhverve til formålet.

Skov- og Naturstyrelsen kan altså forudse en endnu ringere økonomi i planteproduktionen som følge af faldende planteforbrug, og det er på den baggrund, at Skov- og Naturstyrelsen har besluttet at nedlægge de sidste to planteskoler i Fosdalen og Humlebæk og dermed helt at udfase den statslige planteproduktion.

Kl. 14.20

En udfasning tager tid. Man skal derfor træffe en strategisk beslutning, nogle år før den stærkt faldende efterspørgsel indtræffer. Jeg er derfor glad for, at Skov- og Naturstyrelsen tænker strategisk og langsigtet.

Det har været fremme i debatten, at fejlprognoser for plantebehovet har medført tab for den statslige planteproduktion. Det er rigtigt, at det faktiske forbrug af planter har været mindre, end prognoserne viste, og at der derfor er kasseret planter, men sådan er det generelt – også i den private del af planteskolebranchen, som i øvrigt har oplyst, at deres kassationsprocenter er større end statens.

Jeg siger det kun, fordi det måske for nogle er forbigået opmærksomheden, at staten rent faktisk har lavere kassationsprocenter, end private har. Så man behøver ikke, synes jeg ikke, at skælde ud på Skov- og Naturstyrelsen af den grund.

Skov- og Naturstyrelsen har løbende arbejdet med at forbedre prognoserne for styrelsernes plantebehov, og det vil styrelsen selvfølgelig fortsætte med efter en udfasning af den statslige planteproduktion.

I 1998 blev »Projekt Grøn Planteskole» iværksat på to af de på daværende tidspunkt fire planteskoler under Skov- og Naturstyrelsen,

nemlig Humlebæk i Nordsjælland og Fosdalen i Nordjylland. Skov- og Naturstyrelsens miljørigtige planteproduktion har haft som mål at reducere anvendelsen af pesticider mest muligt, så pesticider kun blev anvendt i særlige tilfælde, nemlig som nødbremse ved truende svampeangreb eller ved skadedyrsangreb, sådan som det altså også er i dag, hvor man har lov til at bruge pesticider i de her eksempler:

Den miljørigtige planteproduktion har ikke haft som ambition at blive fuldstændig økologisk eller pesticidfri. Formålet med driften fra og med 1999 var bl.a. at fokusere på færdigudvikling af produktionsmetoder til næsten pesticidfri drift. Denne udvikling er gennemført, og resultaterne er gennem relevante tidsskrifter m.v. stillet til rådighed for erhvervet.

Hermed er metodeudviklingen nået så langt, at det private erhvervsliv burde være i stand til at tage over. Jeg forventer, at de private planteskoler hurtigt vil omstille produktionen og dermed være i stand til at imødekomme den statslige efterspørgsel på miljørigtige planter. Det forudsætter naturligvis, at der er en efterspørgsel efter disse planter.

For at sikre, at forsyningen så vidt muligt kan ske med sådanne miljørigtige planter, har Skov- og Naturstyrelsen til hensigt at indgå aftaler med private planteskoler om produktion af skovplanter, der er produceret under reduceret pesticidanvendelse, så udfasningen af den statslige planteproduktion bliver en miljøneutral beslutning.

Hertil kommer, at jeg i de fortsatte drøftelser med amter og kommuner om aftalen om anvendelse af pesticider på offentlige arealer vil arbejde for at forankre dette synspunkt, så også amter og kommuner fremover bør efterspørge miljørigtige planter.

Allerede i Skov- og Naturstyrelsens redegørelse om baggrunden for beslutningen om ophør af den statslige planteproduktion fra den 22. oktober 2003 slås det fast, at man ved de kommende udbud vil stille de nødvendige miljøkrav, for at miljøbelastningen holdes på det nuværende niveau, og fremover vil planteforsyningen bl.a. skulle gennem udbud, herunder EU-udbud.

Det er i sagens natur umuligt at vide, hvem der vil vinde sådanne licitationer, men jeg tror, at de danske planteskoleejere er så kompetente, at de nok skal få deres andel af leverancerne. De private planteskoleejere har nemlig bidraget til den metodeudvikling, der er gennemført i statens planteskoler af pesticidfri drift, ligesom

branchen selv har taget initiativ til at reducere miljøbelastningen. Endelig skal man huske på, at branchen har et grundigt kendskab til forholdene på hjemmemarkedet, hvilket formentlig vil komme dem til gode i konkurrencen med eventuelle udenlandske leverandører.

Afslutningsvis vil jeg gerne oplyse, at jeg har holdt et møde med Brovst Kommune, som eventuelt enten selv eller i samarbejde med andre er interesseret i at videreføre Fosdal Planteskole, og jeg er positiv over for en sådan overtagelse, hvis der foreligger en principaftale herom senest den 1. april 2004. En sådan principaftale skal selvsagt give de samme besparelser for staten som beslutningen om udfasningen af den statslige planteproduktion.

Jeg ser frem til, at dagens debat vil kunne bringe denne sag til afslutning.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg ville jo gerne, at jeg kunne have takket ministeren. Jeg takker selvfølgelig for, at ministeren stiller op og svarer, men jeg har lidt svært ved at takke ministeren for indholdet i svaret, for besvarelsen var jo en fuldstændig fortsættelse af ministerens argumentation og fuldstændig upåvirket, synes jeg, af den dokumentation, som er fremlagt i det forløb, vi har været igennem.

Kl. 14.25

Jeg synes faktisk, det er meget svært i min hukkommelse af finde eksempler på en sag af en lignende karakter, hvor en minister har været så afvisende over for at gå ind i en dialog. Det er jo ikke sådan, at vi fra oppositionen har været blinde for, at der kan være behov for nogle ændringer. Vi har faktisk været helt indstillede på, også sammen med ministeren, at gå ind i en dialog, og som det fremgik allerede af min begrundelse på forespørgernes vegne, er vi også helt indstillede på at se på, om man yderligere kan omlægge planteproduktionen inden for Skov- og Naturstyrelsen, for vi er selvfølgelig også optagede af, at hver eneste offentlige krone, vi anvender, får vi tilstrækkelig meget for. Men ministeren har ikke været til at komme i en egentlig dialog med.

Når jeg så ser på argumentationen i bl.a. den redegørelse, som vi har fået fra ministeren, og ser på den punkt for punkt, har jeg meget svært ved at se, at der er ret meget hold i ministerens argumentation.

Hvis jeg må gå den lidt systematisk igennem, er ministerens argumentation, at det ikke er en kerneopgave for Skov- og Naturstyrelsen. Det kan man jo altid diskutere. Men i og med at der ikke findes et alternativt privat marked, hvor man har en tilsvarende miljøvenlig produktion, må vi vel sige, at det vel i den forstand også bliver en kerneopgave.

Ministeren knytter det så op på, at det er en underskudsgivende virksomhed, men ministeren har på intet tidspunkt i hele forløbet fremført noget som helst sagligt argument. Hvis vi tager Fosdal Planteskole, var der rent faktisk, indtil ministeren besluttede sig for at nedlægge den, et overskud på ministerens eget regnskab på ca. 0,5 mio. kr. Det er kun, fordi det besluttes, at man skal betale nogle omkostninger, som man ikke selv er herre over, at man er blevet påført, at man får et underskud frem; et rent politisk underskud.

Så siges det også, at produktionen af pesticidfri planter nu er ført så langt igennem, og man har efter ministerens egne oplysninger brugt omkring 5 mio. kr. til at udvikle den produktion, og derfor behøver man ikke at fortsætte, men samtidig oplyser ministeren, at der ikke er andre, der har taget opgaven op. Det fremgår af de oplysninger, vi har fået i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, at hvis private skal bevæge sig ind på markedet, skal de have en kontrakt, hvis det er sådan, at de skal have en sikkerhed for overhovedet at kunne få en produktion.

Derfor er det eneste reelle argument måske det, der fremstår: at man herved også understøtter regeringens generelle udliciteringspolitik, at det er en privatisering, der er hele opgaven, og så er det ligeegyldigt, at der er en masse mennesker, der bliver ledige, i øvrigt i et område, hvor alternative beskæftigelsesmuligheder har meget, meget dårlige udsigter. At ministeren ikke tager noget som helst hensyn i den forbindelse, forstår jeg ikke.

Så siger man, at det er de prognoser, der er for brug og for planter, men derfor har vi jo også sagt, at man godt kan forestille sig, og det er vi indstillede på, at man sammenlægger produktionen på en af de to planteskoler, og der vil det naturligt være Fosdal Planteskole, da den har det bedste driftsresultat og i øvrigt ligger i et område, hvor der er meget stor arbejdsløshed.

Når vi ser på ministerens egne prognoser, som de er oplyst over for Folketinget, er der et grundlag i de prognoser for at fortsætte en så-

dan produktion, og derfor har jeg meget svært ved at se, at ministeren har hold i sin argumentation.

På den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Kl. 14.30

Forslag til vedtagelse

»Regeringen pålægges at sikre en fortsat dansk produktion af planter til skovrejsning m.v., som – så vidt muligt – er frembragt uden brug af pesticider. Det skal ske gennem en fortsættelse af mindst én af Skov- og Naturstyrelsens planteskoler med en samling af produktionen af både løv- og nåletræer i Fosdal Planteskole eller gennem salg af planteskolevirksomheden på et grundlag, der sikrer »grøn planteskole drift«, og som fastholder beskæftigelsen i et område, der i forvejen er hårdt ramt af arbejdsløshed.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 62).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot oplyse på baggrund af det forslag til vedtagelse, som hr. Ole Stavad har fremsat, at det vil Enhedslisten kunne støtte, hvis vores stemmer bliver afgørende ved en afstemning om vedtagelserne.

Vi er imidlertid kede af, at der står ordet salg, for vi synes, det er en meget dårlig idé at sælge statsvirksomheder. Det gør ondt i hjertet på os, hver gang det sker. Derfor vil jeg på vegne af Enhedslisten – og det kan betragtes som et ændringsforslag til hr. Ole Stavads forslag – fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen pålægges at sikre en fortsat dansk produktion af planter til skovrejsning m.v., som – så vidt muligt – er frembragt uden brug af pesticider. Det skal ske gennem en fortsættelse af mindst én af Skov- og Naturstyrelsens planteskoler med en samling af produktionen af både

løv- og nåletræer i Fosdal Planteskole på et grundlag, der sikrer »grøn planteskole drift«, og som fastholder beskæftigelsen i et område, der i forvejen er hårdt ramt af arbejdsløshed.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det var vel en kort bemærkning til mig; hvis jeg må have lov til kort at replicere.

Jeg er selvfølgelig meget glad for, at hr. Keld Albrechtsen startede sin korte bemærkning med at give udtryk for, at også Enhedslisten er parat til, hvis stemmerne er udslagsgivende, at støtte det forslag til vedtagelse, jeg på vegne af fire partier har fremsat. Det kunne jeg meget håbe på måtte være tilfældet.

Så vil jeg gerne kvittere med at sige, at Socialdemokratiet også vil være i stand til at støtte det forslag til vedtagelse, hr. Keld Albrechtsen har fremsat.

Vi fire partier har valgt at holde muligheden åben for et salg, da vi har forstået på både Venstre og Dansk Folkeparti, at det er noget, som man er optaget af. Ministeren havde en kort bemærkning eller en kort sentens i sin tale, hvor han nævnte, at der var nogle overvejelser og nogle sonderinger i gang.

Vi er så optagede af, at det her måtte lykkes. Vi mener faktisk også i Socialdemokratiet, at det ville være rigtigst, at vi beholdt det i statsligt regi, men vi er så optagede af, at vi finder en løsning, og meget gerne, at vi kan samles bredt om den i Folketinget. Det er vi indstillet på, og det er jeg så glad for at hr. Keld Albrechtsen også er i den udstrækning, hvor stemmerne fra Enhedslisten måtte blive afgørende.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gerne takke hr. Stavad for svaret, der jo indeholder en understregning af vores fælles enighed om, at det her projekt skal lykkes, således at planteskole driften, arbejdspladserne bevares. Det er også årsagen til, at Enhedslisten, hvis det bliver nødvendigt, vil gøre vold på sine principper i denne sag ud fra en konkret vurdering.

Kl. 14.35

Jeg er meget glad for, at hr. Stavad tilkendegav, at han i givet fald også vil kunne stemme for Enhedslistens forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen så kan vi jo konstatere, at det nu bliver afgørende, om de partiers ordførere, der hidtil har meldt, at de også er optaget af, at vi får fundet en løsning, vil støtte enten hr. Keld Albrechtsens forslag eller det forslag til vedtagelse, jeg har fremsat på vegne af fire partier.

Jeg vil godt tage et enkelt element med, som jeg er sikker på hr. Keld Albrechtsen og jeg er enige om, nemlig at ud over produktionen og arbejdspladserne holder vi også fast i den miljømæssige vinkel, at vi ikke vil acceptere et tilbageskridt på det her område, og at det i øvrigt vil være helt uacceptabelt, efter at vi af statskassen har brugt et millionbeløb på at udvikle den her produktion, hvis man så risikerer at smide den viden og de muligheder væk, der ligger der. Tværtimod skal det her bruges som afsæt til at få det udbredt til resten af den offentlige sektor og også til den private sektor.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil høre hr. Ole Stavad, om han ikke er overrasket over, at vi ikke har Venstre og De Konservative med i det her fælles forslag til vedtagelse.

Nu har jeg haft lejlighed til at læse samtlige artikler igennem, som bl.a. Nordjyske Stiftstidende har bragt, og der har jeg set adskillige referater fra møder, som gode Venstrefolk har haft med Fosdal Planteskole, og efter besøg på Fosdal Planteskole har der jo ikke været tvivl i de pågældende Venstrefolks sind om, at det her var noget fuldstændig fantastisk, som skulle bevares næsten for enhver pris. F.eks. siger hr. Eyvind Vesselbo til Nordjyske Stiftstidende:

Det er et imponerende arbejde, som de gør her. Vi må finde en løsning, og det vil være ideelt, hvis statsskovdistriktet kan beholde det som nu.

På den baggrund er hr. Stavad så ikke overrasket over, at f.eks. Venstre ikke er med i det her forslag til vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg har i det forløb, der har været indtil nu, glædet mig meget over, at hr. Eyvind Vesselbo og i øvrigt også hr. Jørn Dohrmann på henholdsvis

Venstres og Dansk Folkepartis vegne også har signaleret en stærk optagethed af, at vi finder en løsning på det her problem. Derfor glæder jeg mig også til om et øjeblik at lytte til hr. Eyvind Vesselbos tale.

Jeg vil, indtil det modsatte er bevist, tro på, at selv om man ikke er medforlagsstiller, vil vi få en tilkendegivelse efter det, der er sagt hidtil, af, at Venstre vil støtte det forslag, fordi det er i fuldstændig overensstemmelse med alt, hvad der hidtil har været sagt af Venstres ordfører. Så det har jeg en glædelig forventning om.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Man kan godt høre, at hr. Ole Stavad kommer fra Nordjylland. Det er ikke sådan at tage pipper fra ham. På den anden side må jeg jo nok sige, at selv om jeg også er derfra, vil jeg være lidt overrasket, hvis Venstre underkender ministeren i det videre forløb. Men en gang skal selvfølgelig være den første.

Det, jeg godt kunne tænke mig også at høre noget om, er Socialdemokratiets visioner for, hvad man i øvrigt kunne bruge Fosdal til. Selv har jeg tænkt på, at i stedet for nu bare at smide 5 mio. kr. over bord og sige, at det så var det, at vi nu har brugt de penge på udviklingsarbejde, hvorfor så ikke gøre det her til noget fantastisk og stort og sige, at Danmark vil være foregangsland, når det drejer sig om en miljøvenlig form for skovdrift? Hele verden står med et kæmpeproblem, når det drejer sig om anvendelsen af pesticider. Vi kunne være det eksperimentarium, der udviklede den økologiske skovdrift på et bæredygtigt grundlag, vi kunne sælge vores viden til resten af verden, vi kunne bygge det ind i nogle af de internationale certificeringsordninger, der er på det her område. Hvad siger hr. Ole Stavad til sådan nogle ideer?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Til det første, fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, vil jeg sige, at hr. Eyvind Vesselbo har i hele det her forløb, der har været indtil nu, udtalt sig langt, langt klogere end ministeren, og jeg har en forhåbning om, at det vil fortsætte, og at man tager konsekvenserne af det.

Til det spændende projekt, som fru Elsebeth Gerner Nielsen i kort form skitserer, vil jeg sige, at hvis man kender det område, så vil man vide, at der er nogle fantastisk spændende muligheder. I stedet for at man nu reagerer, som ministe-

ren gør, med bare at lukke ned og det i øvrigt i et område, som har meget høj arbejdsløshed, og derfor leder vi efter, hvordan vi kan finde spændende projekter til at bringe os videre også beskæftigelsesmæssigt, så synes jeg, der ligger nogle visioner i det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, som jeg ville have ønsket at miljøministeren havde betjent sig af i stedet for bare nedlukning.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg hører jo, som jeg har opfattet det, hr. Stavad påstå, at det ikke vil være muligt at købe pesticidfri planter, hvis der skulle være et behov. Jeg vil bare gerne ligesom have bekræftet, om man vil blive ved med at påstå det. Hvis der er et behov for det, så skal man selvfølgelig også kunne købe de pesticidfri planter.

Tilbage til det andet med, om det skulle være et salg, som også Socialdemokraterne åbner for: Jamen ville det ikke være et helt guldæg, kommunen ville kunne få i sit turban her, hvis det forholder sig sådan, som hr. Stavad ligesom skitserer, at det skulle give overskud at drive Fosdal Planteskole? Jamen så må det da være et rigtig godt tilbud, kommunen får, om at kunne overtage planteskolen.

Kan hr. Stavad slet ikke se den geniale idé, det kunne være for en kommune at drive sådan en planteskole og dermed få ekstra kroner og ekstra arbejdspladser til kommunen? Det kunne jeg da se som en fordel. Jeg vil bare spørge: Er hr. Stavad enig i det synspunkt?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først til spørgsmålet om muligheden for at købe pesticidfri planter fra det private marked: Altså den eneste dokumentation, vi har fået af miljøministeren for muligheden for det, er et brev fra Hedeselskabet, som har sagt, at man er parat til at indgå kontrakt om det. Det er klart, at indgår man en kontrakt om det, så kan man også få det leveret. Men så har man jo helt den samme problemstilling, som hvis man opretholder sin egen planteskole.

At påstå, at det ikke er underskud, er jo en påstand, hr. Jørn Dohrmann og jeg har været fælles om til det her øjeblik. Den påstand, at det ville være rigtigt at lade det blive i statsligt regi, har hr. Jørn Dohrmann og jeg også været enige om indtil dette øjeblik. Derfor har vi jo hidtil væ-

ret helt enige om, at ministeren ikke har fremlagt nogen form for dokumentation for, at det ikke er rigtigt, hvad vi begge har påstået.

Til spørgsmålet, om det var et guldæg, hvis kommunen gik ind og købte den, er der to ting at sige. For det første har kommunen jo ikke selv brug for produktion, det har Skov- og Naturstyrelsen. For det andet er kommunen underlagt en kommunalfuldmagt, der gør, at den ikke kan gå ud på et privat marked. Derfor kan man ikke, som reglerne er i dag, sælge planterne i konkurrence med private.

Men hvis der ligger et tilbud fra hr. Jørn Dohrmann om, at vi måske skulle lave en forsøgsordning, hvor det var muligt, så synes jeg da, at det var spændende at høre, om det er det, Dansk Folkeparti overvejer.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare igen spørge hr. Stavad: Er det lige nøjagtig kommunen, der skal overtage Fosdal Planteskole? Kunne det ikke lige så godt være Hedeselskabet eller amtet, der kunne gå ind som aktører på den bane her? Når man har den påstand fra Fosdal Planteskole, at det her giver overskud, så må det jo være en attraktiv forretning at få fingre i, vil jeg da sige. Jeg vil godt spørge hr. Stavad, om amtet ikke kunne være en mulig aktør her.

Jeg synes i hvert fald, som vi var inde på også med pesticidfri planter, at det må kunne slås fuldstændig fast af hr. Stavad, at hvis der opstår et behov for pesticidfri planter, så vil andre aktører begynde at kunne levere de her planter til markedet. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu er forholdet, som jeg kender det, at Brovst Kommune også drøfter det her med amtet, og at der også er en positiv holdning hos amtet. Men hvad enten vi taler kommune eller amt, så er problemstillingen med, hvem man kan sælge til og i konkurrence med private, den samme. Det er jeg sikker på at vi er enige om.

Til spørgsmålet om Hedeselskabet eller andre private aktører: Jamen det er jo derfor, vi har holdt muligheden åben i vores forslag til vedtagelse, som hr. Jørn Dohrmann ved at støtte vil kunne sikre, at produktionen fortsætter, og at man også bruger den mulighed, hvis den eksisterer.

Kl. 14.45

Derfor håber jeg, at hr. Jørn Dohrmann vil tage konsekvensen, når han får ordet senere, både af alt, hvad han har sagt under forløbet, og også af det, han har sagt her i dag, for at sikre, at den mulighed rent faktisk kommer til at eksistere.

Så vil jeg da bede hr. Jørn Dohrmann, når han nu skal have ordet, om måske også at sige, hvorvidt han vil være med til i de forhandlinger, der pågår om en eventuel overtagelse af planteskolen, at tvinge eller overtale ministeren til, at man også sikrer et grundlag ved, at Skov- og Naturstyrelsen fortsat aftager pesticidfri planter, at Skov- og Naturstyrelsen sørger for at få sået til her i foråret både med løv- og nåletræer og derfor overhovedet giver grundlag for, at det, hr. Jørn Dohrmann siger, er en realistisk mulighed.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt starte med at sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at man ikke skal være forundret over, at Venstre ikke er med på det forslag til vedtagelse, som hr. Ole Stavad m.fl. har fremsat, for sagen er jo, at jeg står her med et meget bedre forslag til vedtagelse fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som jo på en glimrende måde samler det op, som er i de to andre forslag til vedtagelse, som vi jo lige har hørt nu. Derfor er der jo ikke så meget grund til, at jeg er med på det andet forslag til vedtagelse, for der er jo den mulighed, at alle kan stemme for vores forslag, når jeg nu læser det op til sidst.

Så vil jeg sige tak for rosen fra hr. Ole Stavad, men alarmklokkerne er der jo, når man bliver rost af hr. Ole Stavad. Man skal passe på, for så er det et spørgsmål, om man nu har udtalt sig på den rigtige måde. Så vil jeg også samtidig sige, at der ikke er nogen divergens mellem min opfattelse af sagen og ministerens opfattelse af sagen. Det er en helt forkert vurdering af denne her situation, og jeg mener i øvrigt, at det forslag til vedtagelse, vi fremsætter, netop er et resultat af et godt, gedigent politisk arbejde, som jeg synes hr. Ole Stavad skulle have været med i, men det vender vi tilbage til.

Denne forespørgsel er jo stillet med baggrund i beslutningen om at stoppe statslig planteproduktion under Miljøministeriet, og som det allerede har været nævnt, har der været en heftig debat om den sag, både lokalt og her i Folketin-

get, og det har jo specielt drejet sig om Fosdal Planteskole. Mange har ønsket, at Fosdal Planteskole skulle overleve, både på grund af den miljøvenlige planteproduktion og også på grund af de personer, som er beskæftiget på Fosdal, og som gerne skulle bevare deres arbejde.

Det, som sagen principielt drejer sig om, er jo spørgsmålet om produktion af planter til skovrejsning uden brug af pesticider, og det er jo også det, der er temaet for forespørgslen. Til det kan jeg oplyse, at Venstre er indstillet på, at der ved fremtidige udbud af plantemateriale stilles de nødvendige miljøkrav, som sikrer, at miljøbelastningen holdes på det nuværende niveau, netop fordi vi prioriterer miljøvenlig drift så højt, og vi er jo en del af regeringen, så det er hele regeringens politik netop at køre på det niveau på miljøområdet.

I forbindelse med besparelser på Skov- og Naturstyrelsen blev det vedtaget at stoppe driften af statens planteskoler. Prognoser viser, som ministeren har nævnt, at der vil blive brug for færre planter til skovrejsning, fordi vi i langt højere grad går over til naturnær skovdrift. Derfor er det besluttet, at staten skal ud af det område. Det betyder jo ikke, at der ikke længere vil være pesticidfri produktion af planter. De private planteskoler vil jo ganske givet hurtigt slå ind på den vej, hvis de ikke allerede gør det i dag.

Hvad angår de to planteskoler er det sådan, at miljøministeren har meddelt, at han ser positivt på, som vi jo kunne høre, at de eventuelt kan overtages af andre. Der skal bare ligge en principaftale inden den 1. april 2004.

Som jeg nævnte før, har der jo specielt været en debat om Fosdal Planteskole. Der har været mange møder i lokalområdet. Borgmesteren i Brovst m.fl. har været i deputation i Miljø- og Planlægningsudvalget for at fortælle om planteskolens betydning for lokalområdet og for de 15-17 arbejdspladser, det drejer sig om. Nordjylland er hårdt ramt af tab af arbejdspladser, så hvis det er muligt at bevare arbejdspladserne på Fosdal, hvis planteskolen overgår til andet regi, så vil vi være meget positive over for det, og jeg er bekendt med, at borgmesteren i Brovst arbejder med sagen for at finde et grundlag at køre planteskolen videre på. Det bakker vi op om, og vi håber, at tingene vil falde på plads ganske snart.

Derfor skal jeg, som jeg bebudede i starten, på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Miljøministeren har den 23. oktober 2003 fremsendt en redegørelse for beslutningen om ophør af den statslige planteproduktion.

Folketinget konstaterer, at hensynet til produktion af planter til skovrejsning m.v. uden brug af pesticider er tillagt prioritet. Af redegørelsen fremgår således,

- at man lægger til grund, at man ved fremtidige udbud vedrørende plantemateriale vil stille de nødvendige miljøkrav til producenterne, som sikrer, at miljøbelastningen holdes på det nuværende niveau,
- at overgang til naturnær drift vil give et yderligere bidrag til en økologisk driftsform, og
- at de private planteskoler hurtigt vil justere produktionskapaciteten for at imødekomme den øgede efterspørgsel efter privat producerede planter.

Folketinget konstaterer endvidere med tilfredshed,

- at miljøministeren på spørgsmålet om, hvorvidt driften af Fosdal Planteskole eller Planteskolen i Humlebæk kan overtages af andre, har tilkendegivet, at han er indstillet herpå, såfremt der foreligger en principaftale herom senest den 1. april 2004.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 64).

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at det i alle måder er et mystisk forslag, hr. Vesselbo har fremsat.

Jeg vil godt spørge, om hr. Vesselbo synes, det er god skik i en folketingsvedtagelse at tage stilling til, hvad man tror, der kommer til at ske ude i samfundet. Altså man påstår frejdigt, at så vil der bare ske en omstilling af de private planteskoler, således at de kan levere. Tænker man da på pesticidfri planter? Man har jo skrevet den forkert. Der står jo, så vidt jeg hørte, ikke pesticidfri planter, der stod bare noget med planter. Så der er også fejl i den.

Vil hr. Eyvind Vesselbo give en garanti for, at arbejdspladserne på Fosdal Planteskole bliver videreført, og at produktionen af pesticidfri planter under alle omstændigheder bliver videreført? Ligger der sådan en garanti i forslaget?

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er et besynderligt forslag, hvis rækkevidde er totalt uigennemskuelig.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det, der ligger i dette forslag til vedtagelse, er jo en mulighed for, at den planteskole, som hr. Keld Albrechtsen har argumenteret kraftigt for skulle fortsætte, får en mulighed for at fortsætte. Jeg kan godt forstå, at hr. Keld Albrechtsen er lidt irriteret over, at vi har fundet en løsning, hvor det er muligt at nå frem til sådan en beslutning.

Men som jeg sagde, da jeg indledte min tale, var der jo i hvert fald den mulighed, at hr. Keld Albrechtsen kunne stemme for det her. Så kommer der en principaftale, hvis der er nogen, der er interesseret, og så får planteskolen faktisk en mulighed for at leve videre. Og hvis planteskolen får en mulighed for at leve videre, hvad så? Ja, så redder man arbejdspladserne.

Men det er klart, at hvis hr. Keld Albrechtsen ikke vil være med til at redde de arbejdspladser ved at lave skyggeboksning og bare stemme imod vores vedtagelse her, jamen så klarer vi det selv.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er bange for, det ville være ansvars pådragende for mig, hvis jeg uden videre stemte for hr. Eyvind Vesselbos forslag, for så kunne jeg pådrage mig ansvaret for at lukke Fosdal Planteskole, hvis alle disse betingelser, som hr. Eyvind Vesselbo opregner, viser sig ikke at holde stik.

Hvad så, hvis der ikke viser sig en produktion af de nødvendige planter? Det svarede hr. Vesselbo ikke på. Jeg ved ikke, om hr. Vesselbo ved, hvordan det gik med Xbusserne, hvor man påstod, at der ville komme nogle vognmænd og køre, når man nedlagde den offentlige drift. Der kom bare ikke nogen.

Kl. 14.55

Sådan er det med hr. Vesselbos liberaliseringspolitik. Den er et fatamorgana, et drømmesynd, men den fungerer ikke ude i virkeligheden. Derfor spurgte jeg også hr. Vesselbo, om han vil give en garanti for arbejdspladserne på Fosdal Planteskole, og om han ville give en garanti for den fortsatte produktion af pesticidfri planter. Det vil i hvert fald være afgørende for mig, hvis jeg skal stemme for noget forslag.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu har jeg en større tillid end hr. Keld Albrechtsen til, at hvis det her kommer op at stå, så kan man også få solgt planterne og få planteskolen til at køre. Det kan jeg forstå hr. Keld Albrechtsen ikke er enig i at man kan, for hr. Keld Albrechtsen er det meget tvivlsomt, om det her projekt overhovedet kan blive til noget. Der er jeg uenig, og jeg kan godt forstå, at hvis hr. Keld Albrechtsen ikke mener, at planteskolen kan føres videre, kan overleve økonomisk, ja, så skal han jo ikke stemme for den vedtagelse, for så kunne han jo risikere, at det skete. Jeg har den opfattelse, at der er en mulighed, og det er derfor, at vi skal prøve at lave den principaftale.

Nu svarede jeg jo ganske klart på det spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen stillede før om garantien. Altså det er jo ikke mig, der skal give en garanti for de arbejdspladser. De indgår i den principaftale om det forløb og det arbejde, der skal gøres for at bevare planteskolen. Så det ville være mærkeligt, hvis jeg stod her og garanterede for noget, nogle andre skal gøre. Sådanne hængere tingene jo ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu siger hr. Eyvind Vesselbo, at så klarer vi det selv, og at vi har fundet en løsning. Det lyder meget optimistisk, men 5 uger giver forslaget det her projekt, 5 uger! Jeg ved ikke, om hr. Eyvind Vesselbo er klar over, hvor vanskeligt det er i Nordjylland at skaffe kapital til etablering af virksomhed.

Så siger hr. Eyvind Vesselbo, at vi klarer det selv, og at vi har fundet en løsning. Tror hr. Eyvind Vesselbo virkelig, at det er muligt at få finansieret en ny virksomhed i Nordjylland på 5 uger?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu tror jeg lige, der er en misforståelse. Det er med at klare det selv var mere vedtagelsen af forslaget her i Folketinget. Det var ikke at gå ud og lave en helt ny planteskole eller en ny organisation.

Da dette forslag til vedtagelse blev læst op, læste jeg op, at det var en principaftale, og det er jo netop en principaftale, der tager højde for det, som hr. Mogens Nørgård Pedersen jo efterlyser

her. Vi er da ganske klar over, at man ikke kan lave en total færdig plan med alle de juridiske ting og økonomien på plads inden den 1. april 2004. Det, der jo netop er så smart ved dette forslag til vedtagelse, er, at det giver dem, der vil overtage en af planteskolerne eller dem begge, en mulighed for at nå frem til en fornuftig beslutning.

Derfor synes jeg da ikke, vi skal klare det selv, men at hr. Mogens Nørgård Pedersen skal deltage ved at stemme ja til denne vedtagelse. Det kan man næsten ikke lade være med.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er nu min opfattelse, at det ikke er så vanskeligt at lade være med.

Men hvad skal den her principaftale så efter hr. Eyvind Vesselbos opfattelse gå ud på? Er det en borgmester, en amtsborgmester og et par stykker mere, der skriver et stykke papir, og så er der et princip? Er det ikke vigtigt, at der også er hold i sådan en aftale? Og hvor lang tid efter den 1. april vil hr. Eyvind Vesselbo give folkene omkring retablering af planteskolen til at skaffe kapital?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo professionelle folk og også politikere, som kan være inde i billedet i denne her sag, der skal træffe en beslutning, så hvis de går ind i den, og det er de jo allerede, så har jeg da stor tillid til, at der kan komme noget fornuftigt ud af det.

Men en principaftale er jo en aftale, hvor man sætter de principper op, som kunne være gældende, når man får alle de juridiske og økonomiske ting på plads, og man vedtager den så, under forudsætning af at de juridiske og økonomiske ting er på plads. Det er en principaftale.

Derfor er det klart, at man skal tænke hurtigt, man skal tænke klart, men det er der så også folk der kan og folk der er interesseret i. Der er jo folk, der er meget, meget interesseret i at bevare den her planteskole, og det vil sige, at de har omkring halvanden måned til at nå frem til principperne. Derfor synes jeg faktisk, der er en ret god mulighed for at få lavet noget fornuftigt og få involveret de parter, som skal deltage i processen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge: Når man ser det forslag til vedtagelse, som jeg fremsatte på fire partiers vegne, og man ser det forslag, hr. Eyvind Vesselbo præsenterede, vil hr. Eyvind Vesselbo så ikke i saglighedens interesse erkende, at hvis det forslag til vedtagelse, jeg fremsatte, bliver vedtaget på tirsdag, har vi sikkerhed for, at skolen fortsætter, men hvis det er sådan, at hr. Eyvind Vesselbos forslag bliver vedtaget, er der kun mulighed for, at den kan fortsætte?

Mener hr. Eyvind Vesselbo ikke, at med alt det, vi nu i fællesskab har forsøgt at få til at lykkes indtil dette øjeblik, ville det være fuldstændig i overensstemmelse med hr. Eyvind Vesselbos glimrende indsats indtil nu, hvis han stemte for vores forslag i stedet for at stemme for sit eget? Vil hr. Eyvind Vesselbo ikke erkende, at det forslag, han har fremsat, gør det særdeles tvivlsomt, om planteskolen vil kunne fortsætte?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, for hvis jeg fremsætter et forslag til vedtagelse, som jeg gerne vil have vedtaget, og der står nogle ting i det, som jeg ønsker skal ske fyldest, ville det jo være mærkeligt, hvis jeg stod her på talerstolen og sagde: Jeg tror simpelt hen ikke på det, der står i det forslag til vedtagelse, jeg selv har fremsat. Selvfølgelig tror jeg da på, at forslaget giver mulighed for, at Fosdal kan køre videre i et andet regi.

Hvis jeg havde ment, at enten hr. Ole Stavads eller hr. Keld Albrechtsens vedtagelsesforslag havde været bedre end det, jeg selv fremsatte sammen med Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, ville jeg selvfølgelig have stemt for et af dem. Men det synes jeg bare ikke, for jeg mener, at det, der lægges op til i min vedtagelse, er en meget klarere opfølgning af de beslutninger, der er truffet tidligere, og som vi skal arbejde videre ud fra. Alt andet ville være at springe fra de tidligere beslutninger, der er truffet i denne sag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu kender jeg jo godt de politiske vilkår, og når jeg ser på en række citater fra hr. Eyvind Vesselbo, som jeg er i besiddelse af, vil det være i fuldstændig forlængelse af og i overensstemmelse med det, han hidtil har sagt, hvis han stemmer

for det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat på fire partiers vegne.

Jeg anerkender, at selv med en minister, der bestemt ikke har været sjov eller nem at danse med, har hr. Eyvind Vesselbo fundet frem til noget, der måske åbner for en mulighed. Men vil hr. Eyvind Vesselbo ikke erkende, at hvis man stemmer for det forslag til vedtagelse, hr. Eyvind Vesselbo har fremsat, er der en stor risiko for, at man rent faktisk giver ministeren mandat til at nedlægge planteskolen, hvorimod man har sikkerhed for, at planteskolen fortsætter, hvis man vedtager vores forslag?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener, at det, vi er nået frem til med forslaget til vedtagelse fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, bygger på et gedigent, godt og grundigt politisk arbejde. Jeg havde selvfølgelig håbet, at hr. Ole Stavad og andre her i Folketinget ville have været med til at nå frem til den beslutning, for det er jo den beslutning, der er den mest realistiske, hvis Fosdal skal køre videre, og derfor håber jeg også, at hr. Ole Stavad fortsætter det gode samarbejde, vi trods alt har haft, når vi har snakket sammen om det her, og stemmer for forslaget. Det kan jo være, det får flertal, og så kunne hr. Ole Stavad jo være med til at fremme mulighederne for Fosdals videreførelse.

Som sagt er forslaget resultatet af et grundigt politisk arbejde med møder og aftaler mellem de partier, som er med i vedtagelsen, og derfor siger jeg til hr. Ole Stavad: Spring med på vognen, for så kan det være, at den optimisme, som hr. Mogens Nørgård Pedersen talte om, også kunne omfatte Fosdal.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror sådan set, at hr. Vesselbo af ærlig vilje har gjort, hvad han kunne for at redde den pågældende planteskole, produktionen af pesticidfrie træer og arbejdspladserne i udkantområdet. Men jeg synes ikke, hr. Vesselbo er kommet så langt, som han selv har lagt op til at han gerne ville.

Hr. Vesselbo siger f.eks. til Nordjyske Tidende den 9. december, at han er meget uenig i det synspunkt, som nu ligger til grund for den vedtagelse, han foreslår. Han mener ikke, at private planteskoler vil være interesseret i at producere

pesticidfrie træer, som Fosdalen gør, for han tror ikke, det vil kunne lade sig gøre. Det var hr. Vesselbos synspunkt, da han sammen med sin partikollega, fru Tina Nedergaard, besøgte planteskolen.

Hr. Vesselbo siger også, at der slet ikke har været underskud på planteskolen, og at der er foretaget et fejlskøn hos Skov- og Naturstyrelsen, og endelig tilkendegiver hr. Vesselbo sammen med fru Tina Nedergaard, at det er et imponerende arbejde, man gør, at der må findes en løsning, og at det vil være ideelt, hvis statsskovdistriktet kan beholde skolen, sådan som det er nu.

Alt dette er hr. Vesselbo direkte citeret for i Nordjyske Tidende den 9. december 2003, og hvad er det for nogle ting, der gør, at hr. Vesselbo nu ikke længere har de synspunkter, han på det pågældende tidspunkt gav udtryk for, men i stedet henviser til miljøministeren, som jo har givet udtryk for de synspunkter, hr. Vesselbo var så uenig i?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, jeg henviser ikke til miljøministeren. Det, jeg har sagt, er, at miljøministeren og jeg er ikke uenige i denne sag, der er ingen divergens i vores opfattelse af den.

Jeg sagde til hr. Ole Stavad – og det må hr. Jørn Jespersen jo også vide, for hr. Jørn Jespersen har siddet flere år i Folketinget end jeg – at når man i stedet for at lave skyggeboksnings her i salen og bare argumentere for en sag, som man ved ikke har en chance, laver et politisk stykke arbejde for at nå frem til en løsning, kan man faktisk godt nå det mål, man gerne vil nå. Det er en anden måde at arbejde på politisk, og det vælger jeg at gøre.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg har faktisk vældig respekt for det stykke realpolitiske arbejde, hr. Vesselbo forsøger at udføre, men jeg er godt klar over, at her har der været tale om divergerende synspunkter i Venstre. Vi har en miljøminister, som jeg synes meget stærkt har fastholdt, at den planteskole skal lukkes, men vi har ikke helt kunnet forstå, hvad den reelle motivation var. Den giver overskud, den producerer pesticidfrie planter, der er investeret mange penge i ny viden osv., så der er ikke nogen rationel begrundelse for at lukke

den. Men det har været miljøministerens synspunkt.

Så har der været mere besindige medlemmer af Venstres folketingsgruppe, som har sagt: Det synes vi ikke. Vi mener, den giver overskud, vi mener, det er en god produktion, vi mener, den ligger det sted, hvor den skal fortsætte med at ligge, og vi vil arbejde for at bevare den.

Det er fair nok, at det må ende et eller andet sted med et kompromis. Men jeg synes bare, meget tyder på, at det er miljøministeren, der har vundet, og at det er hr. Vesselbo, der har tabt, fordi hans garanti for, at planteskolen kan bevares, er så lille og tynd og ubegrundet, som den er, så det er derfor, jeg spørger: Er der nogen argumenter, der har overbevist hr. Vesselbo undervejs, eller har han bare tabt en magtkamp?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener slet ikke, der er tale om nogen kamp. Der er ikke nogen, hverken ministeren eller mig, der har vundet eller tabt, for det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om at lave et stykke politisk arbejde og nå frem til en beslutning i en sag, som nogle lokale borgmestre og lokalbefolkningen er optaget af.

Så gør man det som politiker, at man tager fat i sagen, kigger på den og siger: Kan jeg gøre noget for at nå frem til en beslutning, så de mennesker, som er bekymrede og irriterede over, at planteskolen måske skal lukke, kan se, at vi prøver at finde en løsning? Man tager kontakt til de mennesker, man tager op og kigger på skolen, man taler med folk deroppe, og man taler med journalister og giver udtryk for sit syn på sagen. Det er den måde, jeg arbejder politisk på, og vi er nået frem til en løsning, så for mig at se er det ikke et spørgsmål om, hvem der har tabt eller vundet, miljøministeren eller mig. Næh, det drejer sig om, at Fosdal måske har vundet, så den kan fortsætte.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er utroligt, at det kan komme dertil, at det skal være en sejr, for så kan man lige så godt spørge sig selv: Hvorfor gik man overhovedet i gang med alt det her?

Man kan sige, at en af grundene til at lukke en statslig planteskole kunne være, at der var et privat udbud, som er lige så godt, så man med andre ord lægger det ud til private udbydere. Men hr. Eyvind Vesselbo siger jo selv til Nordjy-

ske Tidende sammen med fru Tina Nedergaard, at de betvivler, at private planteskoler vil være interesserede i at producere pesticidfrie træer, så med andre ord: Hvad er så grunden til privatiseringen? Hvad er motivet til privatiseringen?

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg tror altså, jeg flere gange har forklaret både hr. Ole Stavad og hr. Jørn Jespersen, at denne sag har været gennem en politisk proces med politiske forhandlinger, hvor man er nået frem til beslutningen om at lade nogle andre overtage planteskolen, hvis de er interesserede i det. Hvis der er folk, der mener, at de kan få tingene til at løbe rundt med et overskud, også i privat regi, synes jeg da, det er da glimrende, og så kan min vurdering af situationen jo være fuldstændig ligegyldig. Det, der er det interessante her, er jo slutmålet, endemålet, og det er netop den vedtagelse og den aftale, der er kommet i stand nu.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil godt holde fast i spørgsmålet, for jeg tror, det er rigtigt, at der er ingen privat planteskole, der rent umiddelbart vil være interesseret i at gå ind i arbejdet, fordi der intet som helst er gjort for at overføre den viden, der er på Fosdal Planteskole, til det private marked. Der er ikke lavet formidlingsprojekter, der er ikke lavet uddannelsesprojekter, der er ikke lavet nogen af alle de ting, der skal til, for at private vil gå ind i arbejdet.

Der er kun én mulighed for Fosdal nu. Det er at gå fra at være en statslig planteskole til at blive en kommunal planteskole, og jeg vil gerne vide, hvad forskellen er, selv om jeg selvfølgelig godt kender en del af svaret. Nu er det ikke længere os alle sammen her i Danmark, der skal bære det økonomiske ansvar for Fosdal. Det bliver en lille, fattig kommune i Nordjylland, og hvad ligner det?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, man skal spørge Brovst eller de andre kommuner, der gerne vil gå ind i det, hvad det ligner. De har jo selv meldt sig på banen og vil gerne overtage den, og jeg er noget overrasket over, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke mener, der er basis for det.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen stillede mig det samme spørgsmål, som jeg besvarede på et tidligere tidspunkt, nemlig om private planteskolers muligheder. Det vil sige, at fru Elsebeth Gerner Nielsen mener ikke, at en privat planteskole kan overtage produktionen, men at den bare skal ligge i staten og ikke give overskud. Men pointen er jo netop, at hvis der er nogle, der mener, at en privat planteskole kan overtage produktionen og få det til at løbe rundt, er det selvfølgelig en fantastisk god idé, for så overlever planteskolen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt starte med at takke forespørgerne for netop denne debat om, hvordan vi sikrer en fortsat planteproduktion, hvor der bruges så lidt sprøjtemiddel som overhovedet muligt. Vi ved jo alle sammen, at det bl.a. går i vores drikkevand og ødelægger masser af de vandboringer, vi har som en unik ting her i Danmark med de decentrale vandværker.

Dansk Folkeparti har hele tiden været interesseret i at nedbringe forbruget af pesticider så meget som overhovedet muligt, og derfor er vi selvfølgelig også gået i dialog med bl.a. landbruget om pesticidhandlingsplanen. Men ud over det har vi selvfølgelig også set på den nye skovlov, som regeringen har fremsat, og som vi egentlig synes indeholder masser af gode argumenter og tiltag.

Et af tiltagene er netop, at man lader naturen genplante sig selv, så der ikke skal plantes ekstra træer, som er dyrket med pesticider, enten for at få dem til at gro hurtigere eller for at holde dem fri for ukrudt. Det er det, man kan kalde natur-skov, det synes vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig er godt, og det er i det hele taget godt, at man gør de tiltag på dette område. Vi skal jo nok se i øjnene, at når vi kommer frem i tiden, bliver der måske mindre behov for, at staten skal stå for produktion af en masse planter til skovbruget, fordi vi også kan købe dem på det private marked hos andre aktører.

Vi kan selvfølgelig ikke undgå at tale om Fosdal Planteskole i denne forespørgselsdebat. Den handler jo om en fortsat produktion af planter til skovrejsning uden brug af pesticider, og her mener jeg, det er væsentligt, at der åbnes mulighed for, at planteskolerne kan overtages af andre virksomheder. Det kunne være kommunen eller amtet eller et eller andet selskab, f.eks. Hedesel-

skabet, der kunne vise interesse for at være aktør på banen, og derfor mener jeg, vi bør se på, hvilke tiltag vi kan være med til at gøre for at sikre, at planteskolerne også består i fremtiden. På den måde er vi også med til at sikre, at den knowhow, der er på området, ikke går tabt.

Kl. 15.15

Men ud over det vil jeg også sige til dem, som har været på talerstolen før mig: Når man påstår, at planteskolen giver et overskud, må det jo være et direkte guldæg, som kommunen eller amtet eller det selskab, som måtte vise sig at være interesseret, kan få tilbudt, og derfor mener jeg, det er et fornuftigt forslag til vedtagelse, vi har fundet frem til sammen med regeringen. Vi åbner mulighed for, at der er andre, der kan overtage planteskolen, hvis man er indstillet på det.

Vi har ikke lagt op til, at der skal være en færdig aftale klar inden den 1. april. Vi har sagt, at det skal være en principaftale, så man kan få de endelige ting på plads senere, men for os har det været vigtigt at sikre de arbejdspladser, der er i Nordjylland, og selvfølgelig også dem, der er i Humlebæk. De skal også have mulighed for at kunne blive overtaget af andre, og derfor synes vi, det er vigtigt, at de, der skulle have interesse for planteskolen, også kommer på banen og giver udtryk for et oprigtigt ønske om at bevare arbejdspladserne. Her mener vi, at kommunerne bør være en af de aktører, der har de største interesser. De forskellige partier er jo godt repræsenteret i kommunerne, de kan lægge pres på de valgte folk i områderne, og det vil jeg hermed opfordre til.

Vi synes, der stadig væk skal ses på, om den pesticidfri dyrkning af træer i Danmark kan fortsætte, også – lad det være sagt her – i privat regi.

(Kort bemærkning):

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu har Dansk Folkeparti jo sagt mange gange, at finanslovforliget, som Dansk Folkeparti har en meget stor del af ansvaret for, ikke indebærer, at Fosdal skal lukkes, for det ligger ikke i forliget. Det er oven i købet sådan, at hr. Jørn Dohrmann hunder sig lidt rundt med hr. Eyvind Vesselbo, i hvert fald i Nordjyske Stiftstidende, ved at sige, at han finder det besynderligt, at hr. Eyvind Vesselbo vil tage helt til Brovst for at drøfte, hvilke muligheder der er for at redde planteskolen, hvis finanslovforliget indebærer, at skolen ikke skal lukkes.

Hr. Jørn Dohrmann har hele tiden tilkendegivet, at skolen ikke skal lukkes, og er oven i købet kommet med gode forslag til, hvordan den kan reddes, og så er det, jeg spørger mig selv: Hvad er det, der har gjort, at hr. Jørn Dohrmann igen er kommet på bedre tanker – altså for mig at se dårlige tanker, men for folketingsflertallets vedkommende åbenbart bedre tanker?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige, at vi hele tiden har været meget optaget af at bevare de arbejdspladser, der nu engang er i Nordjylland, og derfor har vi også sagt, at med vedtagelsen er der åbnet mulighed for, at der kan komme en privat aktør på banen og overtage planteskolen. Jeg var jo netop inde på i starten, at det er ligesom et guldæg, når planteskolen giver overskud, og så bør der være mange aktører, der er interesseret i at få fingre i den.

Man siger, at der står, at planteskolen skal lukkes, men til det vil jeg bare sige, at der overhovedet ikke står noget om, at planteskolen skal lukkes; de ord kan man ikke finde. Men når man kommer med den påstand, at Fosdal Planteskole eller andre giver overskud, må man også give mulighed for, at andre kan overtage virksomheden, og det skal selvfølgelig også gælde for Humlebæk. Den skal også have lov til at blive overtaget af andre, så det ikke besluttet, at den skal nedlægges, så derfor gælder det om at åbne for så mange muligheder som overhovedet muligt, inden man beslutter sig.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I Nordjylland har man et ordsprog, der siger, at det gælder om at være et mulehår foran. Så kan god markedsføring få det til at virke som en hel hestelængde, og det er det, jeg synes har kendetegnet ordførerne fra Venstre og Dansk Folkeparti i denne sammenhæng. Man har lavet markedsføring ad Pommern til, men man har overhovedet ikke haft hold i noget som helst. Man har snakket og snakket, især når man var i Nordjylland, men når det så kommer til stykket, er man ikke parat til at gøre noget som helst.

Mit spørgsmål er: Hvad mener Dansk Folkeparti egentlig, når de snakker om, at de gerne vil have flere statsinstitutioner i udkantsskolerne? Hvad er det, man mener med det?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er det sådan, at jeg ikke har rejst rundt i Nordjylland og talt om planteskole eller noget andet. Det må være nogle andre, der har rejst rundt deroppe. Men når vi siger, at vi gerne vil flytte statslige institutioner ud fra København, skyldes det, at vi stadig mener, at mange af de ting, som ligger i København, godt kunne flyttes ud.

Så blev det sagt, at selv om en planteskole giver underskud, skal man bare beholde den. Det kan godt være, at det er De Radikales politik, men vi siger: Hvis det er sådan, at den giver overskud, kan det lige så godt være private, der overtager den, hvis staten stadig kan købe planterne til samme pris og på de samme betingelser for levering. Det er da fair konkurrence, og det er jo også det, den statslige institution skal leve op til.

Hvis De Radikale eller Socialdemokratiet eller andre kan skabe flertal for det i Brovst, jamen så lad dem da købe planteskolen. Vi har lagt vægt på i vedtagelsen, at folk skal have mulighed for det, men vi har ikke fået én eneste tilkendegivelse fra Socialdemokratiet eller De Radikale om, hvorvidt de vil sponsorere nogle penge til det, eller om de kun vil se sådan på det, at nu skal det hele lukkes. Vi arbejder for, at arbejdspladserne skal bevares, og det har vi gjort konstruktivt ved at lave denne vedtagelse, som vi håber alle vil støtte. Men det ser jo ikke ud til, at De Radikale vil det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Vi er altså forundrede. Når man hører hr. Jørn Dohrmann nu, og når man læser i Nordjyske Stiftstidende, hvad hr. Jørn Dohrmann er citeret for i en række omgange, siger hr. Jørn Dohrmann nu det lodret modsatte af alt, hvad han har sagt hidtil, så hvis hr. Jørn Dohrmann bliver rundtosset, er det til at forstå, for det hænger ikke sammen.

Derfor er Dansk Folkeparti nu ved at tage ansvaret for det modsatte af, hvad man har lovet fra hr. Jørn Dohrmanns side, og derfor må jeg indrømme, at jeg er dybt forundret og temmelig skuffet over hr. Jørn Dohrmann, der jo ikke har de samme bindinger som hr. Eyvind Vesselbo til regeringen.

Hr. Jørn Dohrmann har hele tiden sagt, at han ikke er bundet af nogen finanslov på dette punkt, men jeg vil godt spørge: Når nu hr. Jørn

Dohrmann siger, at der er nogle muligheder, betyder det så, at han vil give sikkerhed for, at der bliver tilsået med både løv- og nåletræer her i foråret? Vil hr. Jørn Dohrmann give sikkerhed for, at som led i forhandlinger, der pågår i øjeblikket, vil ministeren sikre, at der kan indgås en langtidsaftale om at aftage planter på samme måde, som det skete, mens Skov- og Naturstyrelsen stod for driften, så det grundlag, andre skal overtage skolen på, ikke bliver anderledes, end hvis Skov- og Naturstyrelsen selv fortsatte driften?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er da sikker på, at hvis hr. Ole Stavad nærlæser den vedtagelse fra regeringen og Dansk Folkeparti, som hr. Eyvind Vesselbo netop har læst op, vil han se, at der skal foreligge en principaf-tale. Når man har fastlagt principperne, kan man også gøre lige nøjagtig det, hr. Ole Stavad ønsker, altså at føre planteskolen videre, så den ikke ligesom falder i et hul. Det har været afgørende for os, og derfor er det kun at tage hjem til Brovst og sige: Vi skal trække i arbejdstøjet, vi skal ikke læne os tilbage og vente på, at vi får det hele serveret på et sølvfad. Nu skal vi også selv i gang, vi skal ikke kun være afventende.

Kl. 15.25

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, og derfor kan jeg ikke forstå, når hr. Ole Stavad siger, at vi gør det modsatte af, hvad vi hele tiden har sagt. Vi arbejder nemlig for sagen, vi arbejder for at bevare de arbejdspladser, men det kræver altså også, at man er interesseret fra Brovst eller fra anden side om at samarbejde. Vi har i hvert fald vist i handling, at her kan der ske noget, hvis man virkelig ønsker det. Det er jo spørgsmålet, og vi får at se frem til den 1. april, om man virkelig ønsker at overtage planteskolen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg må sige, at hr. Jørn Dohrmann virkelig har fundet en anden melodi. Man viser ansvar, siger hr. Jørn Dohrmann, og det gør man ved at kaste ansvaret over på nogle andre. Efter at man selv har sagt, at staten bør fortsætte, siger man nu, at hvis nogle andre vil overtage det, er det fint, og det ansvar, man påtager sig, er at sige, at det vil man ikke forhindre.

Der er i øvrigt ikke nogen, der får serveret noget på et sølvfad i Brovst. Hvis hr. Jørn Dohrmann havde fulgt en lille smule med, ville han

vide, at der faktisk gøres en ret stor indsats deroppe for at se, om man kan få det til at lykkes, men det er hr. Jørn Dohrmann, der er ret afgørende for, om noget kommer til at lykkes, og derfor synes jeg, at hr. Jørn Dohrmann skulle svare mig på det, jeg spurgte om: Vil han sikre, at der bliver tilsået? Vil han sikre, at i forbindelse med de forhandlinger, der pågår, vil ministeren blive forpligtet til at give et grundlag for en videreførelse, og at det, hvis det er muligt, ikke må være ringere end det, Skov- og Naturstyrelsen har i øjeblikket, nemlig en langtidskontrakt, der også giver grundlag for at føre driften videre?

Hr. Jørn Dohrmann er kommet med mærkelige påstande om, at der bliver en masse overskud, hvis nogle andre får langt ringere vilkår end dem, der ejer skolen i dag, har. Men hr. Jørn Dohrmann har selv påstået i hele forløbet, at han også mener, der er et overskud, og derfor forstår jeg ikke, hvorfor han vil fjerne det overskud fra miljøministeren.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til det med, at jeg skulle have påstået, at der var et overskud, vil jeg altså godt se nogle citater af, at jeg skulle have påstået det. Jeg har sagt, at jeg ikke kan vurdere det, fordi jeg ikke har et fagligt grundlag for at vurdere tingene. Jeg har ikke læst dommer over de ting, der er fremlagt, dem har jeg haft andre til at vurdere, det er ganske klart.

Derfor mener jeg også, at hvis man skal arbejde med de ting, er man nødt til at have en principaftale på plads inden den 1. april. Det er virkelig afgørende for mig, at man også fra Brovsts side er interesseret i at få den her på plads inden den 1. april, og det bør da ikke være særlig svært, hvis man virkelig er interesseret i at overtage skolen.

Der er nogle andre, der har påstået – og hr. Ole Stavad står på den side – at driften giver et overskud, og så mener jeg egentlig, det må være ganske nemt. Når man får serveret et guldæg i Brovst, fordi der er overskud, jamen hvorfor så ikke tage de penge hjem til kommunekassen, hvis man virkelig mener det, man siger? Jeg synes, hr. Ole Stavad skal tage hjem og sige til Brovst Kommune: Her kan vi virkelig tjene nogle penge, lad os gøre det med det samme.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes altså, hr. Dohrmann har meget store problemer med både sin personlige troværdighed og sit partis troværdighed.

Hr. Jørn Dohrmann har gennem mange måneder systematisk skabt det indtryk, at Dansk Folkeparti synes, det er vigtigt at opretholde en produktion af pesticidfri planter, og at Dansk Folkeparti synes, det er vigtigt at bevare statslige arbejdspladser i Nordjylland. Hvis det skulle stå til troende, hvorfor går Dansk Folkeparti så ikke sammen med Socialdemokratiet, SF, Kristendemokraterne og Det Radikale Venstre og sikrer et flertal for at bevare arbejdspladserne og den pesticidfri produktion? Det ville være så nemt, det er bare at sige til miljøministeren: Det kan godt være, du har haft planer om at lukke planteskolen, men vi er et flertal, der pålægger regeringen at lade være. Det kunne man gøre.

I stedet kommer man nu med et forslag, der siger, at hvis andre vil overtage planteskolen på helt ukendte vilkår, og der ikke er nogen garantier for, at andre vil det, kan man godt love fra Dansk Folkepartis side, at det vil man ikke stille sig i vejen for. Man har ikke løftet en finger for at indfri de løfter og forventninger, som man har givet til Nordjylland om at sikre arbejdspladserne og miljøet.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er nogle kraftige beskyldninger, hr. Jørn Jespersen kommer med her.

Jeg vil sige, at hr. Jørn Jespersen jo udmærket godt ved, at det her også er finanslovstof. Vi har påtaget os ansvaret for, at der ikke kommer yderligere udgifter, men jeg har samtidig sagt, at kan man bevise, at det giver overskud, får det også lov til at eksistere. Det har jeg sagt, og det står jeg ved.

KL 15.30

Men så kommer det spørgsmål op: Hvordan ser regnskabet ud? Og der siger man så, at man ikke kan få det vurderet. Så siger jeg: O.k., hvis det giver overskud – som hr. Ole Stavad og hr. Jørn Jespersen og mange andre påstår at det gør – fint nok, så er det jo en gulerod til, at der er andre, der kan overtage den her ting.

Jeg kan altså ikke forstå, hvorfor der er nogen, der har noget imod, at de kan få lov at overtage en forretning, der giver overskud. Det kan jeg ikke forstå. Jeg synes nærmere, at de skulle være taknemlige – om det så er kommunen, eller

om det er amtet, eller om det er en privat virksomhed som Hedeselskabet, eller hvem det er, der kan gå ind og overtage virksomheden. Det skulle man da netop være glad ved, bare man beholder de her arbejdspladser i Nordjylland; det synes jeg er utrolig vigtigt, og det arbejder vi selvfølgelig for.

Det er derfor, vi har sagt her, at vi skal have den aftale, sådan at hvis der er nogen, der vil overtage de her planteskoler, så skal de selvfølgelig være velkomne til det. Derfor skal den principaftale selvfølgelig være på plads senest den 1. april, så vi kan nå at plante de her planter igen i år.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Jørn Jespersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Igen vil jeg gerne have lov til at citere fra Nordjyske den 10. november 2003. Der siger hr. Jørn Dohrmann, at Fosdal Planteskole intet har med finansloven at gøre, ikke er finanslovstof, og han siger yderligere, at hvis det viser sig, at den ikke giver underskud, så skal den ikke nedlægges. Ordret citat fra Nordjyske Stiftstidende den 10. november 2003.

Dermed har hr. Jørn Dohrmann da skabt en forventning om, at hvis ikke den giver underskud, så kan den bevares på statslige hænder.

Spørgsmålet er så: Gør den det? Hvis hr. Jørn Dohrmann vil gøre sig den ulejlighed at kigge på bilag 97, alm. del, Miljø- og Planlægningsudvalget, tabel 4, så kan han finde tallene. Og der viser det sig, at den eneste grund til, at man kan komme frem til, at Fosdal i 2002 har givet et underskud, er, at de er blevet pålagt at betale for opkøb af kontraktavl med et beløb af 1.075.000 kr., en bestilling, som kom fra Skov- og Naturstyrelsen, og som både hr. Vesselbo og hr. Dohrmann selv har sagt ikke med rette kan placeres på Fosdal Planteskole, fordi det er et beløb, der er en fejkalkulation i styrelsen, og som man derefter kunstigt har pålagt planteskolen.

Hr. Dohrmann har en ualmindelig dårlig sag, og enten må han forklare, hvorfor han ikke kan leve op til det, han har sagt, eller også bør han ændre linje og sikre, at det, han har sagt, rent faktisk bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil da godt bede hr. Jørn Jespersen om at vise mig, hvor det er, Fosdal Planteskole er nævnt i finansloven. Hvor står der Fosdal Planteskole? Det står ikke nogen steder; jeg har ikke fundet det til dags dato. Hvis hr. Jørn Jespersen kan vise, hvor det står henne, så er det noget helt nyt for mig.

Men jeg vil godt sige om kontraktavl, at der kan man jo gå ind og spørge: Er det kun Skov- og Naturstyrelsen, der ikke har gjort sit arbejde godt nok her? Der mener jeg jo, at man også skal se på, at når man sælger en vare, skal man også selv være dygtig til at sige: Hvordan skal sådan en kontrakt skrues sammen? Man kan ikke bare skubbe hele skylden over på Skov- og Naturstyrelsen i det her spil.

Igen hører jeg bemærkningen fra hr. Jørn Jespersen om, at nu giver det lige pludselig endnu større overskud, så lad os nu endelig beholde den skole her.

Jamen lad os da endelig give den mulighed til kommunen eller til amtet eller til en anden, privat aktør. Hvis de vil tjene nogle penge, så vil jeg gerne åbne op for det. Jeg synes da, at man skal tage imod, hvis man får et guldæg serveret i sin turban, og så skal man da være glad over det, og man skal fryde sig over, at man kan bevare nogle ekstra arbejdspladser her.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at det generelt ikke er statens opgave at drive virksomheder; det har vi det private erhvervsliv til, og den offentlige sektor har efter vores opfattelse mere end nok at lave.

Når det så er sagt, så kan der være særlige situationer, hvor det er hensigtsmæssigt, at det offentlige træder til. En af de situationer kan være udvikling af nye produktionsmetoder, hvilket bl.a. jo også har været hensigten med statens planteproduktion.

Vi er dog også af den opfattelse, at tiden nu er kommet til, at det er fornuftigt, at staten arbejder med, at der sker en udfasning af produktionen.

Vi har imidlertid forståelse for, at der kan være kommuner, der kan have en lokal interesse i at overtage en planteskole, frem for at den bli-

ver lukket. Derfor er vi også positive over for, at der, hvis det er både juridisk og økonomisk muligt, bliver lavet en aftale med Brovst Kommune om, at den kan overtage Fosdal Planteskole, naturligvis under forudsætning af, at det ikke belaster statens økonomi.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har noteret mig, at fru Helle Sjelle ikke har været ude at profilere sig i denne sag, så vidt jeg har kunnet konstatere.

Derfor vil jeg også holde mig til noget helt generelt, nemlig ud fra en interesse for Det Konservative Folkepartis politik. Jeg har noteret mig flere gange, at Det Konservative Folkeparti er meget optaget af at få statsinstitutioner flyttet ud til nogle af udkantsområderne, bl.a. med henblik på at skabe vækst og beskæftigelse, en strategi, jeg såmænd godt kan dele, selv om jeg godt ved, at det er vanskeligt.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvad er status på den strategi for øjeblikket, og hvordan hænger den sammen med lukningen af en statsinstitution i Brovst?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det er jo altid en afvejning af, som jeg sagde før, hvad staten skal beskæftige sig med, og hvad man synes, det er mere hensigtsmæssigt, at private virksomheder f.eks. laver. I denne her konkrete situation er vi af den opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis Brovst Kommune får mulighed for at videreføre planteskolen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, fru Helle Sjelle modsiger sig selv. På den ene side siger fru Helle Sjelle: Vi er modstandere af, at noget, der godt kan ligge i privat regi, ligger i offentligt regi. Og derefter argumenterer fru Helle Sjelle for, at vi altså skal gøre en statsinstitution til en kommunal institution. Hvordan hænger det sammen? Hvad er fordelelen ved, at det er en kommune, der skal stå for at producere de planter, som staten skal anvende, frem for at det er staten selv, der gør det?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi er i den situation, at fra statens side synes vi egentlig, og jeg synes som politiker, at det vil

være bedst, hvis staten kommer ud af den her planteproduktion, men på den anden side er vi også opmærksomme på i Det Konservative Folkeparti, at det ikke er, fordi beskæftigelsen i området er væsentlig god, og af den grund er vi overbevist om, at det vil være en udmærket idé, hvis Brovst Kommune har en interesse, og vi kan godt forstå, at Brovst Kommune har en interesse i at ville videreføre planteskolen, og det er det, der får os til at sige: Jamen hvis det kan lade sig gøre, så synes vi, det er en god idé; vi ønsker ikke unødvendigt at sende folk ud i arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det vil altså sige, at Det Konservative Folkepartis politik i forhold til beskæftigelsen i udkantsområder er, at det må de kommuner, der ligger i udkantsområder, selv ligge og rode med; det er ikke et nationalt ansvar, det er ikke et folketingsansvar at sørge for, at der også findes beskæftigelse og arbejdspladser i udkantsområder.

Endvidere må det betyde, at Det Konservative Folkeparti har den holdning, at produktion af pesticidfri planter til skovrejsning m.v. er et kommunalt ansvar for én kommune og ikke et nationalt ansvar. Er det også rigtigt opfattet?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Sagen her handler jo om, at man faktisk har valgt at fokusere på, at udviklingen af de her produktionsmetoder til den her næsten pesticidfri drift er gennemført, og det er bl.a. årsagen til, at staten siger: Nu ønsker vi ikke mere at deltage i den her situation; der må være nogle private, der nu kan tage over. Det vil sige, at argumentet for de her ting faktisk er, at der efter statens opfattelse ikke er mere at komme efter i denne her situation.

På den anden side set er det selvfølgelig ikke kun kommunernes opgave at løse udkantsproblemerne, men i denne her situation har vi selvfølgelig en forståelse for, at der, selv om der er noget, staten ikke ønsker at beskæftige sig med mere, kan være en kommune, der siger: Vi synes, at det ville være skrækkeligt, hvis den her produktion lukker ned; det vil betyde noget for vores beskæftigelse, noget for vores udvikling, og vi er interesserede i at videreføre det her. Og det er vi naturligvis interesserede i at vi så prøver at se om vi kan finde en løsning på.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu håber jeg ikke, at fru Helle Sjelle bliver vred på mig over, at hun har en sag, der er sådan lidt svær at se logikken i. Det er jo trods alt ikke mig, der har bedt Det Konservative Folkeparti om at indtage det der lidt vanskelige synspunkt.

Jeg skal bare i forlængelse af det foregående sige, at jeg godt kan forstå tankegangen om, at nu har det statslige niveau løst en udviklingsopgave, og nu kan den overtages af private. Sådan kunne der være meget fornuft i at tænke, og vi er ret fordomsfri på det punkt.

Men er der så efter fru Helle Sjelles opfattelse nogen sikkerhed for, at den meget betydelige viden, der er opbygget på den her arbejdsplads med hensyn til pesticidfri produktion, bliver overtaget af det private, og at der vil være et udbud af tilsvarende giftfri planter på det private marked til en billigere eller samme pris? Er der nogen som helst sikkerhed for det?

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det har jeg en forhåbning om at der er. Og jeg vil sige, at hvis ikke det viser sig, at der er en efterspørgsel efter de her ting og man ikke kan matche det på det private marked, jamen så er der jo en ny situation, og så må vi selvfølgelig se på den, men det må vi jo så se på til den tid.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne fortsætte, hvor fru Helle Sjelle slap, for det er naturligvis korrekt, at hvis det viser sig, at planteskolen ikke fortsætter, og at det private marked ikke kan levere de pågældende planter, så er der en ny situation. Men lad os så lige prøve at overveje: Hvad er det så for en situation, vi risikerer at komme i?

Ja, det er en situation, hvor statens produktion af pesticidfri planter er ophørt, det er en situation, hvor Fosdal Planteskole er lukket, og det er en situation, hvor de private siger: På de udbudsbetingelser, der er stillet, ønsker vi ikke at levere, det er der ikke forretning nok i, og desuden mangler vi også noget viden.

Så står det offentlige altså i den situation, at vi ikke kan få planter produceret uden giftstoffer til den fremtidige skovrejsning, og der kunne jeg da egentlig godt tænke mig at få at vide, hvor-

dan regeringen inklusive Det Konservative Folkeparti så vil tackle den nye situation, som fru Helle Sjelle forudsier. Skal man så opgive at lave skovrejsning med pesticidfri planter i den situation? Eller skal man opbygge ekspertisen en gang til – og betale for det? Eller skal man betale en merpris til de private for at gå ind i den her produktion og dermed altså få mindst muligt miljø for pengene, fordi man betaler mere for det, man havde i forvejen, end man havde behovet? Det synes jeg er interessante spørgsmål, og dem kunne jeg godt tænke mig at få et svar på. Jeg får det nok ikke.

Situationen er jo den, at vi har haft velfungerende planteskoler, som har lavet et glimrende udviklingsarbejde og er kommet frem til – efter møje og besvær og en stor indsats – at udvikle planteproduktion stort set uden brug af pesticider. Det tog nogle år, man skulle gøre mange erfaringer, man skulle arbejde hårdt med det, men det lykkedes. Den situation var vi kommet i her frem til 2003.

Af uforklarlige grunde vælger miljøministeren så, at det skal lukke, ikke noget med at rationalisere og sammenlægge, statslig planteproduktion skal bare ophøre. Det virker som en ureflekteret ideologisk beslutning om, at det her bare skal privatiseres, koste hvad det vil og uanset fornuft.

Hermed spilder man også store investeringer, en stor indsats, som ikke længere kommer til sin ret, man har ingen sikkerhed for, at plantebehovet i fremtiden kan dækkes, og det er ikke rigtigt, at den naturnære drift vil betyde, at behovet falder meget, for der vil stadig væk være plantning af løvtræer i ensartede nåletræsbevoksninger, og der vil stadig væk – især hvis man lever op til sine målsætninger – være et meget stort behov for planter til skovrejsning.

Man gør det også i en situation, hvor man ikke aner, hvad det udbud, man taler om, vil medføre. Kan det dækkes? Til hvilken pris? Af hvem?

Det eneste, man har at henholde sig til, er et brev fra Hedeselskabet, hvor man skriver, at det behov vil man da gerne dække, men intet om på hvilke betingelser og til hvilken pris.

Det er en ualmindelig sjusket måde at træffe beslutninger på, både i forhold til økonomi, i forhold til miljø og i forhold til de mennesker, det omhandler.

Så er det blevet sagt flere gange, at kommunen jo bare kan overtage det. Sagen er, at det altså ikke er så enkelt for en kommune at overtage

en forretning; det må den faktisk ikke, medmindre den kan lave en eller anden meget smart konstruktion. Det er jo det, der i øjeblikket bliver arbejdet meget intenst med at undersøge om kan lade sig gøre.

Hr. Jørn Dohrmann har omtalt det som et guldæg i turbanen – det plejer at være appelsiner, man får dér – men man kan vel ikke sige, at 0,5 mio. kr. i overskud et år er et guldæg, der sikrer, at en kommune med dårlig økonomi føler sig specielt tryk ved at gå ind i det. Der er jo heller ikke tale om, at Brovst har ønsket den situation, men man undersøger som en sidste nødløsning, om det dog kunne være muligt for at bevare en arbejdsplads i et område, hvor der bestemt ikke er for mange i forvejen.

Så er der endelig spørgsmålet om finansloven. Det fremgår da af den besvarelse, som miljøministeren har lavet den 1. december 2003, at regeringen i hvert fald anser det for at være en helt afgørende del af finansloven. Det gør Dansk Folkeparti åbenbart ikke. Det er jo ikke noget, der hæver troværdigheden med hensyn til kvaliteten af de forhandlinger, Dansk Folkeparti har lavet med regeringen omkring miljøet og finansloven.

Det er en beslutning, som Dansk Folkeparti har sagt ja til i forbindelse med finansloven, muligvis uden at vide det, og som man efterfølgende prøver at krybe i ly for, fordi man ikke kan leve op til de store ord, man har sagt, om, at man ønskede pesticidfri produktion, og at man ønskede at bevare arbejdspladser, og det synes jeg Dansk Folkeparti bør stå til regnskab for, især i det nordjyske, hvor man har skabt uberettigede forventninger.

Kl. 15.45

Det er trist, at ministerens meget firkantede ideologi uden saglige begrundelser er i stand til rent faktisk at nedlægge denne her planteproduktion, som der jo dybest set ikke er et flertal i Folketinget for at nedlægge, men som ministeren altså har banket sine partifæller og Dansk Folkeparti på plads til at acceptere.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi lever i en tid, som synes at have vanskeligt ved at udvikle nye visioner og ideer til, hvordan fremtiden skal se ud. Det 19. århundrede var præget af en stærk vilje til at opbygge en natio-

nalstat. Hvad udad tabes må indad vindes, mente Dalgas efter tabet af Sønderjylland, hvorefter der blev drænet og tørlagt og plantet heder til. Da man var færdig med det, var de fleste enige om, at nu gjaldt det om at opbygge en velfærdsstat, og det blev så størstedelen af det 20. århundrede brugt til.

Nu står vi i begyndelsen af det 21. århundrede. Hvad skal det århundrede bruges til? Det er svært at se. Regeringen synes måske af samme grund at være mest interesseret i at kigge bagud og finde sine værdier og visioner dér. Nationalstaten og en Morten Korchsk opfattelse af dansk kultur relanceres i forskellige forklædninger, f.eks. i form af nye forslag til EU-forbehold og en kulturkamp, som dybest set handler om at skrue tiden tilbage til før ungdomsoprøret, ja, gerne endnu længere, hvis det står til regeringens støtteparti. Og det gør det jo næsten lige så sikkert som amen i kirken. Det synes alene at gælde om at bevare, ikke om at forny: Skattestop, udlændingestop, oplysningsstop, miljøstop.

Et alternativ til den strategi kunne være et Danmark, som påtog sig et stærkt, internationalt ansvar og adresserede de konkrete problemer, som verden står over for. Vi tænker på de stigende spændinger mellem den rige og den fattige verden, og vi tænker på de globale miljøproblemer, f.eks. klimaforandringerne og forarmelsen af den biologiske mangfoldighed.

Det ville kræve, at Danmark satsede på at være et foregangsland, at være et land, som satser på at finde nye løsninger, både hvad angår livsform og teknologi. Brundtlandrapporten er den dag i dag inspirerende læsning, når det gælder formuleringen af en vision for det bæredygtige samfund.

Danmark har gjort en række ansatser til at blive dette eksperimentarium for en bæredygtig verden. Den danske energipolitik, men også vor satsning på økologi og økologisk landbrug har vakt interesse ude i verden. Samtidig har disse satsninger bidraget til danskernes egen selvforståelse. Satsningerne har vist, at det er muligt at finde løsninger på de reelle problemer, som giver anledning til angst og usikkerhed, og som til tider får os til at føle, at fortiden er bedre end fremtiden.

En del af denne historie drejer sig f.eks. også om, at vi har besluttet at fordoble Danmarks skovareal. Siden hen besluttede vi oven i købet, at det skulle ske så miljøvenligt som muligt, og at det offentlige måtte gå foran. På den bag-

grund blev der sat et arbejde i gang med at udvikle miljøvenlig planteskoledrift, et arbejde, som har resulteret i, at Danmark er kommet vældig langt med produktionen af skovplanter uden brug af pesticider, et resultat, som man ikke er kommet hverken sovende eller gratis til; det har krævet mod, forskning, udviklingsarbejde og penge.

Som med mange andre lignende projekter har den nuværende regering valgt fra den ene dag til den anden at smide de opnåede resultater over bord, lukke planteskolen, fyre medarbejderne – oven i købet uden ærligt og redeligt at sige, hvad motivet er. Bortforklaringer og forklaringer behæftet med fejl og efterrationaliseringer har ikke kunnet skjule, at lukningen af Fosdal er en del af regeringens politiske linje, en linje, hvor målet er at lægge låg på alt, der stikker op, på det anderledes, på det fornyende, på det eksperimenterende.

Inden for kulturlivet er det støtten til de kunstneriske vækstlag, der er røget, inden for forskningen er det støtten til en række vigtige forskningsmiljøer, inden for uddannelsesområdet er det den frie ungdomsuddannelse og KaosPiloterne, og inden for miljøområdet er alt beskåret med få undtagelser, hvor politiske venner snarere end faglighed synes at gøre forskellen.

Kl. 15.50

Hvad kunne alternativet for Fosdal være? For det første at skolen fortsatte, og at der blev sat yderligere forsknings- og udviklingsprojekter i gang med henblik på at gøre produktionen fuldstændig pesticidfri, for det andet at etablere uddannelsesforløb i tilknytning til planteskolen, således at andre planteskolers personale kunne komme på efteruddannelse i økologisk planteskoledrift, og for det tredje at knytte an til nogle af de internationale skovcertificeringsordninger med det formål at få anvendelsen af økologiske planter gjort til en del af certificeringskravene. Måske kunne Danmark blive storleverandør af økologiske skovplanter til resten af verden eller være oplæringssted for planteproducenter verden over.

For Det Radikale Venstre burde Fosdal blive en del af de gode historier, der gav mod på fremtiden, og som bidrog til at løse nogle af de alvorlige miljøproblemer, som Danmark og resten af verden slås med. Fosdal i Vendsyssel som en god dansk historie også ude i verden, Fosdal som bidrag til visionen for det 21. århundredes Danmark – hvorfor ikke?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, der er så meget – hvad skal man sige – forvirring fra De Radikale, som der faktisk overhovedet kan blive her.

Jeg vil jo godt spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen: Er det ikke korrekt, at selv om man nu måske nedlægger eller sælger Fosdal Planteskole, så kan man stadig væk have den målsætning, at man vil fordoble Danmarks skovareal? Skulle det afhænge af, at lige nøjagtig Fosdal er eksisterende? Kunne man ikke købe planter andre steder fra?

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan fru Elsebeth Gerner Nielsen kan drage den konklusion, at man smider alle resultater over bord. Er det ikke sådan, at resultaterne også vil kunne bruges af den eventuelle nye ejer, som vi håber kan overtage den her planteskole? Behøver man at smide hele det her ringbind direkte ned i skraldespanden og så lade dem starte forfra? Jeg synes, det ville være meget fornuftigt, hvis man lod de her tiltag komme de kommende generationer af planter til gode.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Selvfølgelig kan man fordoble Danmarks skovareal uden Fosdal. Men spørgsmålet er, om man kan gøre det med økologiske planter, og det er det, jeg synes er afgørende. Det kan vi, hvis Fosdal fortsætter. Men det, regeringen og Dansk Folkeparti har sået meget stor tvivl om, er, om der overhovedet er en chance for, at Fosdal fortsætter.

Nu har Brovst Kommune så, fordi der jo er så store problemer med arbejdsløshed i Nordjylland, tilkendegivet en interesse i at gå ind og overtage planteskolen.

Men jeg kan bare ikke se, hvad det ud fra et samfundsmæssigt perspektiv skal nytte, at den her planteskole altså går fra at være en statsinstitution til at blive en kommunal institution. Hvorfor er det Brovst Kommune, der skal løfte den opgave, som vi alle sammen som nation har en interesse i bliver løftet, nemlig at vi får så bæredygtig skovdrift som overhovedet muligt i Danmark?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan tydelig høre, at fru Elsebeth Gerner Nielsen overhovedet ikke ønsker at svare på det, jeg egentlig spørger om. Det der med at smide re-

sultaterne over bord, det kom man slet ikke ind på.

Jeg kunne godt tænke mig så også at spørge om noget andet, og det er: Hvis det nu lykkes at finde en løsning på det her, hvis der er nogen, der vil arbejde effektivt her og være med til en løsning, vil fru Elsebeth Gerner Nielsen og De Radikale så gå ud og sige, at det var de politiske venner, der igen lavede en aftale? Vil man bakke helhjertet op om, at vi i det mindste forsøger at bevare de her arbejdspladser, eller vil man skyde os de andre ting i skoene igen?

Jeg mener også, at vi har slået fast flere gange i dag, at hvis man ønsker de økologiske planter, så kan de også fremdyrkes, altså hvis efterspørgslen er der, så kan man også fra andre planteskolers side levere de planter, der skal til. Kan vi ikke bare få bekræftet en gang til, at hvis efterspørgslen er der, så kan man også få planterne?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, jeg kan konstatere, er, at der er andre, som måske har mere forstand på det her end jeg, der har været ude at sige, at inden for den private planteskoleverden er der simpelt hen ikke en interesse i at være med til at producere de her planter. Det tror jeg hænger sammen med, at den kompetence, der er udviklet på Fosdal, stadig væk er meget ny og ikke er blevet formidlet til de private planteskoler.

Det havde klædt regeringen, hvis man havde sørget for, at der i det mindste var en overgangsperiode, hvor målet var at få flyttet den viden, der er på Fosdal, ud til en række andre, private planteskoler. Så kunne jeg måske have været med til at acceptere det, der sker, men lige nu handler man bare over hals og hoved uden overhovedet at gøre noget som helst for at sikre, at de penge, der er blevet anvendt, rent faktisk også har et formål med hensyn til fremtiden.

Kl. 15.55

Så blev jeg spurgt, om Det Radikale Venstre overhovedet ikke vil være med til at redde Fosdal. Jo, Det Radikale Venstre vil stå på hovedet for at redde Fosdal, og hvis den eneste løsning er, at Brovst Kommune går ind og overtager Fosdal, så vil vi bare fra Det Radikale Venstres side sige tusind tak til Brovst Kommune for, at man vil påtage sig denne opgave, og samtidig vil vi sige undskyld for, at en statsopgave nu skal lægges ud til en kommune.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Ønsker miljøministeren ordet? ... Så er det hr. Ole Stavad som ordfører i anden omgang.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt på vegne af de forespørgende partier takke for debatten. Jeg var bare skuffet over, at ministeren ikke tog ordet, men det håber jeg så, at han gør efter de bemærkninger, jeg har, for jeg synes, der er brug for at få besvaret et par spørgsmål af miljøministeren for overhovedet at vide, hvad der skal stemmes om, når der skal stemmes på tirsdag.

Måske lige den lille sidebemærkning til min gode landsmand og kollega fru Elsebeth Gerner Nielsen, der jo også er vendelbo, at Fosdal faktisk ikke ligger i Vendsyssel, men i Hanherred, og da vendelboerne jo er holdt op med imperialistiske tilbøjeligheder efter Stygge Krumpen, så synes jeg, vi skal holde fast i det.

Men måtte jeg for at vende tilbage til sagen spørge miljøministeren, for det er jo miljøministeren, der skal fortolke det her forslag til vedtagelse fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti: Hvad betyder ordet principaftale, som står i en af de sidste linjer? Vil ministeren ikke godt gøre sig den ulempe at skitser for os, hvad hans forståelse af en principaftale er?

Jeg har talt med de lokale folk, der arbejder med det her, og har forstået, at det er deres opfattelse, at selv om det går godt, og selv om det så skulle lykkes – og jeg lover, at jeg vil hjælpe med det, alt hvad jeg kan – så er det i hvert fald ikke muligt at have det på plads i nogen konkret form til den 1. april. Det, jeg har forstået man tror er muligt, er i givet fald noget, der mere har karakter af en hensigtserklæring.

Derfor vil jeg godt spørge miljøministeren: Hvis nu Folketingets flertal vedtager det her med Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti på tirsdag, og det er der jo meget, der tyder på, hvordan vil ministeren så fortolke ordet principaftale? Det er det ene spørgsmål, som jeg synes er meget vigtigt af få afklaret for at vide, hvad det her går ud på, og om der overhovedet er nogen muligheder i det forslag, som ligger.

Det andet, jeg godt ville spørge miljøministeren om, er: Vil miljøministeren allerede nu give en sikkerhed for, at der bliver tilsæt med planter? Der ligger nogle breve bl.a. fra borgmesteren i Brovst til miljøministeren, hvoraf det fremgår, at hvis der skal være nogen muligheder i

det her, skal der tilsås i størrelsesordenen noget, der kan resultere i ca. 1 million planter, og hvor anbefalingen er – igen hvis det skal have nogen muligheder i sig – at man både tænker i nåletræer og løvtræer.

Vil ministeren nu give et tilsagn om, at han vil fremme de muligheder og alt det, der er i gang, for at få det her til at lykkes? Når ministeren nu ikke selv vil påtage sig ansvaret og selv drive det videre inden for Skov- og Naturstyrelsen, vil han så give et grundlag for, at man i det mindste får tid til, at det her kan finde sin løsning, og vil ministeren derfor give et tilsagn i dag om, at der bliver tilsået? Det er jo en investering, som under alle forhold og alle omstændigheder vil kunne nyttiggøres af Skov- og Naturstyrelsen.

Derfor er den risiko, ministeren løber, alene at ministeren er nødt til, om jeg så må sige, at tage lidt penge op af kassen, indtil han sparer dem nogle år senere, når der skal høstes. Hvis ministeren vil give et klart positivt svar på det, synes jeg, ministeren har vist en vilje, som vi har måttet mangle indtil videre, og så vil jeg betragte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af de tre partier, som udtryk for trods alt mere positive signaler, end vi har fået hidtil.

Kl. 16.00

Jeg synes stadig væk ikke, at det er tilfredsstillende, at man kommer med et forslag til vedtagelse, der er meget, meget langt væk fra det, som et meget, meget bredt flertal hidtil har sagt at vi agtede at foretage os.

Men jeg forstår, at ministeren har pålagt sine partifæller det, og derunder også Dansk Folkeparti, som af mærkelige grunde siger, at de ikke er bundet af noget, men som alligevel gør det modsatte af det, de har gået rundt og sagt til alle os andre, til offentligheden, til pressen, at de har ment i denne her sag, indtil debatten startede i dag.

Vil ministeren sende det nye positive signal her fra Folketingets talerstol i dag? Hvis ministeren vil det, så synes jeg, at han i det mindste har ydet et bidrag til, at der er en chance for at komme videre. Og vil ministeren give en definition af, hvad der ligger i formuleringen principaftale som den, der skal fortolke vedtagelsen, når den formentlig er vedtaget efter på tirsdag?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu hørte vi så meget sludder og så mange påstande fra De Radikale. Jeg vil godt spørge hr.

Ole Stavad, om Socialdemokratiet, hvis man nu fik en aftale igennem med det oplæg, som regeringen og Dansk Folkeparti nu har lagt op til, ville gå ud og sige, at det her var en aftale imellem politiske venner, sådan som vi hørte at De Radikale ville gøre, hvis der kom en aftale. Eller er man indstillet på, at her vil man arbejde seriøst for at bevare de arbejdspladser, som vi i hvert fald i Dansk Folkeparti synes at Nordjylland skal bevare her?

Så kunne jeg også godt tænke mig at vide, om hr. Ole Stavad er enig i, at man smider alle resultater væk ved at overdrage denne her planteskole til andre, og om det ikke kan være en del af aftalen, at man også videregiver de opnåede resultater, som man har i dag. Man behøver da ikke smide det hele i skraldespanden, er hr. Ole Stavad ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

I modsætning til hr. Jørn Dohrmann har jeg ikke for vane at skifte holdning. Derfor vil jeg, når hr. Jørn Dohrmann spørger, om jeg vil gøre alt – også selv om det ikke er den løsning, jeg lige har foretrukket – for at bevare arbejdspladserne på Fosdal Planteskole, svare bekræftende. Det er det signal, jeg har sendt fra dag et. Jeg er så bare parat til at gøre mere og også noget, der er mere sikkert, end hr. Jørn Dohrmann er parat til, men hr. Jørn Dohrmann kan være sikker på, at jeg vil samarbejde med alle dem, der vil forsøge at få det her til at lykkes – uanset modellen.

Det andet, jeg godt vil svare med hensyn til at smide resultater væk, er: Hvis det er sådan, at vi kan få overdraget denne her virksomhed i en virksomhedsoverdragelse med medarbejdere og viden osv., så har vi jo netop en chance for, at man ikke smider resultater væk. Derfor er det også af den grund meget, meget vigtigt, at miljøministeren svarer præcist og bekræftende på de spørgsmål, jeg stillede ham for et øjeblik siden. For det er chancen for at bevare noget af den viden.

Men ved at stemme for det forslag til vedtagelse, som også hr. Jørn Dohrmann står som medforlagsstiller på, så giver man jo altså ministeren fuldstændig carte blanche til at lukke planteskolen, og derfor stemmer man også for en lukning og dermed en risiko for at smide det hele væk og dermed få et tab af 5 mio. kr., der er investeret.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare spørge hr. Ole Stavad: Når man indgår en principaftale, betyder det så ikke, at man er enig om, at nu skal det her fortsætte, eller er det bare for sjov, at man vil lave sådan en aftale? Jeg tror ikke, hr. Ole Stavad mener, at det kun er for sjov.

Men jeg vil også godt have hr. Ole Stavad til at bekræfte, at jeg har sagt, at hvis planteskolen giver overskud, så kan den godt fortsætte, men indtil nu har man ikke kunnet bevise, at den giver overskud. Er det ikke korrekt? Hvis det er, som hr. Ole Stavad siger, at den giver overskud, hvorfor skulle der ikke være nogle andre, der så ville være interesseret i at købe det såkaldte guldæg, som egentlig giver overskud fra år et, f.eks. en kommune, som måske godt kunne bruge lidt ekstra penge? Jeg håber, at hr. Ole Stavad vil give mig ret i, at kommunerne i yderkantområderne kan bruge lidt ekstra.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu er det jo hr. Jørn Dohrmann i sin vedtagelse, der bruger ordet principaftale. Om sådan en kan indgås, aner vi på nuværende tidspunkt intet om. Vi aner heller intet om, hvad der skal til, for at ministeren vil acceptere, at der er en principaftale. Det håber jeg vi bliver klogere på om lidt.

Kl. 16.05

I forhold til det med overskud nægter jeg at tro på, at hr. Jørn Dohrmanns indsigt er så beskeden, som måden, han under hele debatten har diskuteret det her på, signalerer.

Hr. Jørn Dohrmann lader som om, hvis eksempelvis kommuner, der ikke kan sælge til andre, overtager, at de så er i den samme situation som Skov- og Naturstyrelsen, der selv skal forbruge de pågældende planter. Derfor er det jo et afgørende spørgsmål, som jeg også gerne vil rette til miljøministeren, og som jeg vil bede miljøministeren om at besvare, når han kommer op om lidt: Er miljøministeren indstillet på at indgå en langtidsaftale med eventuelle nye ejere om at aftage det, der svarer til ca. 75 pct. af det, der er Skov- og Naturstyrelsens samlede produktion, som er det, man har stilet efter hidtil?

Ellers ved hr. Jørn Dohrmann godt, at det, han forsøger at signalere og påstå, simpelt hen er lodret forkert. Det håber jeg i hvert fald at hr. Jørn Dohrmann ved.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kan man jo bruge en sådan forespørgsel til at få enderne til at nå sammen. Man kan også bruge den til at tale sig væk fra hinanden. Jeg havde egentlig håbet, at hr. Ole Stavad ville have valgt det første, nemlig at vi talte os mod hinanden, sådan at vi kunne arbejde sammen om at få denne planteskole til at køre videre.

Men jo længere hr. Ole Stavad taler, jo mere taler hr. Ole Stavad for ligesom at lave en politisk konfrontation i denne her sag snarere end at få løst den, og det er i hvert fald imod det, jeg har arbejdet for, og det, som jeg har forsøgt at få hr. Ole Stavad med på.

Jeg må sige, at jeg synes, det lidt er en gratis omgang. Det kan hr. Ole Stavad jo selv bekræfte at det er, når hr. Ole Stavad siger, at hvis denne her vedtagelse bliver vedtaget på tirsdag, vil han arbejde ihærdigt på, at det skal lykkes at få kørt det her videre. Så mener jeg, det er en gratis omgang, hvis hr. Ole Stavad ikke stemmer for den vedtagelse, for så skal vi andre lave arbejdet, og så kan hr. Ole Stavad stå med flaget bag efter og sig: Ja, ja, de andre gjorde det, men jeg hæver lige Socialdemokratiets flag her.

Men jeg tror bare ikke, hr. Ole Stavad snyder nogen, for alle kan jo høre, hvad der foregår i salen her. Hr. Ole Stavad er meget stædig, meget modvillig til at være med på en samlet plan.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror godt, hr. Eyvind Vesselbo ved, at mine bestræbelser i hele det her forløb – i øvrigt også i dag – har været ikke at tale os væk fra hinanden, men om muligt at finde løsninger. Derfor har jeg også omtalt hr. Eyvind Vesselbo pæner i dag, end jeg egentlig synes han fortjener.

Men det har været umuligt at løbe lige så stærkt i den modsatte retning, som hr. Eyvind Vesselbo har gjort hidtil under den her debat i forhold til alt, hvad han har gjort hidtil. Der må jeg indrømme, at hr. Eyvind Vesselbo løber stærkere, end at jeg helt kan nå ham.

Til spørgsmålet om det der med en gratis omgang: Jamen hr. Eyvind Vesselbo forsøger jo at fuske noget så frygteligt. Der er fremsat tre forslag til vedtagelse, hvoraf et er fremsat af hr. Eyvind Vesselbo og et er fremsat af mig på vegne af en kreds af partier.

Hvis det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, bli-

ver vedtaget, har vi fuldstændig et hundrede procent sikkerhed for, at den planteskole fortsætter. Derfor har hr. Eyvind Vesselbo, når han melder, at han ikke vil stemme for det, dermed skabt tvivl.

Hvis det er sådan, at jeg stemmer for hr. Eyvind Vesselbos forslag, så ved jeg ikke, og Fosdal Planteskole ved det ikke, ingen i det her land ved, om jeg stemmer for at nedlægge den, eller om der er nogle muligheder, hvor man kan kaste miljøministerens ansvar over på nogle andre.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det, jeg egentlig spurgte til, var, at når hr. Ole Stavad siger, at hvis denne vedtagelse bliver en realitet på tirsdag, den fra de tre partier Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative, så vil hr. Ole Stavad arbejde ihærdigt på, at indholdet i den bliver realiseret, så er det svært at forstå, hvorfor hr. Ole Stavad så ikke kan stemme for den vedtagelse, for der må jo så ligge noget i den vedtagelse, der betyder, at der faktisk er en mulighed for, at planteskolen kan overleve. Det kan jeg så ikke forstå at hr. Ole Stavad ikke vil være med til at bakke op om. Det var bare det, jeg spurgte om.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Eyvind Vesselbo er jo en ikke fuldstændig ubegavet manipulator.

Forskellen på de to vedtagelser, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo, er, at det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat, indeholder to elementer: 1) at staten, Skov- og Naturstyrelsen, fortsætter med driften, og 2) med mulighed for, at de ting, der er i gang i øjeblikket med bl.a. Brovst Kommune og en række andre, fortsætter, hvis man kan nå frem til en løsning, der sikrer fortsat produktion og beskæftigelse.

Hr. Eyvind Vesselbos forslag rummer kun et element, nemlig, at hvis det er sådan, at nogle andre kan få det til at hænge sammen og overtage ansvaret fra miljøministeren, så må de godt det, men hvis ikke de kan få det til at hænge sammen, måske bl.a. fordi miljøministeren giver nogle forkerte betingelser, så lukker den.

Jeg synes ikke, det skulle have været så svært med alt det, hr. Eyvind Vesselbo har sagt hidtil, at vælge at stemme for det forslag til vedtagelse, som jeg på fire partiers vegne fremsatte, for det

giver en sikkerhed. Hr. Eyvind Vesselbos forslag til vedtagelse giver kun usikkerhed.

Formanden:

Er der flere der ønsker ordet? Det gør miljøministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der var i hr. Ole Stavads sidste indlæg et par spørgsmål, som jeg gerne vil knytte nogle kommentarer til.

Jeg vil i øvrigt gerne kvittere for, at hr. Ole Stavads andet indlæg var langt bedre end det første indlæg. Jeg synes, det bar præg af, at nu havde vi været rundt omkring nogle ting, og at man trods alt – lidt ligesom hr. Eyvind Vesselbo sagde det – alligevel nok ville gå med ind i at arbejde for det.

Jeg skal ikke kunne sige, hvad Socialdemokratiet vil beslutte sig for på tirsdag, om de vil stemme for eller imod, men jeg synes, det ville være udmærket, hvis man kunne mødes om det i øvrigt, synes jeg, udmærkede forslag til vedtagelse, der er blevet fremsat af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at der har været forskellige synspunkter; nogle har nævnt noget om de træer, man skal bruge her – jeg tror, det var i DR Nyheder Online, som blev bragt den 1. marts. Der står heri: I stedet for at plante træer ud, som er blevet passet på en planteskole, lader man altså skoven selv sørge for sin reproduktion. Og så siger man: Derfor er der ikke brug for træerne på statens planteskoler. Træerne er økologiske og bliver håndluget, fordi man ikke vil bruge sprøjtemidler.

Deri forklarer man jo helt klart, at det, der sker her, ikke er det, som nogle ordførere har forsøgt at sige, nemlig at nu vælger man bare af ideologiske grunde at lukke en planteskole. Nej, det er simpelt hen et spørgsmål om, at man bl.a. ændrer i sin driftsform, og at det ikke er rentabelt at drive planteskolen. Det har måske været det, der var lidt trist, at selv om vi har sagt det igen og igen, og selv om det kan ses i tallene, så vælger man alligevel at sige noget, som jeg synes er meget svært at få til at passe ind i den debat, vi har haft.

Men det vil jeg lade ligge, og så vil jeg kommentere de to spørgsmål. Det ene var: Hvordan skal man forstå en principaftale? Jamen det kan man sige meget klart, for det, det går ud på her, er jo fra starten af, at den skal udfases; det vil sige, at den skal ud til private, altså hele plante-

produktionen. Sådan er det jo; det er jo det, vi har sagt fra starten af.

Det vil så også sige, at vi jo selvfølgelig er forpligtet til, at en sådan principaftale rent juridisk kan blive vurderet sådan, at man kan sige, at ministeren derefter kan træffe beslutningen og sige: Godt, så planter vi de her små træer, som er nødvendige. Det er jo derfor, datoen den 1. april er sat ind.

Så der vil jeg bare sige, at vi selvfølgelig helt klart har nogle spilleregler, vi skal overholde, og det gør vi jo. Men vi mener bestemt, at hvis det, man er klar til, når man kommer med en principaftale – og sådan vil jeg opfatte det – er, at man da kan tilkendegive over for os på skrift, at man er indstillet på at overtage det, så finder vi ud af det. Jeg er også blevet spurgt, om det så er til leje eller til en købspris osv.; det finder vi ud af, og det har jeg også sagt til borgmesteren.

Kl. 16.15

Man skal bare hele tiden huske, at det jo ikke er noget med, at det er sådan et frit valg, hvordan man vil tolke det her. Det skal jo være inden for statens spilleregler, det skal være sådan, at hvis der sker et salg, kan det godkendes af Told og Skat osv. Så det er inden for de helt almindelige spilleregler. Det, der er det gode i det forslag, der ligger fremme, er, at vi nu har taget det skridt og har sagt: Lad så os prøve.

Jeg skal ikke stå her og sige, hvem det skal være. Det begynder jeg slet ikke at forholde mig til. Det er jeg sikker på er i gode hænder der, hvor det ligger nu, og det finder de ud af. Kan de fremlægge en principaftale, som er blevet godkendt af mine jurister, kan man sige, at den er god nok til, at vi bagefter kan forsvare, at vi på baggrund af den skal gå ud og plante træer.

Det er jo det, det handler om. Man kan ikke bare sige, at nu synes miljøministeren, at det her er en principaftale, og så sætter vi staten i en udgift, fordi man skal gå ud og plante træer, og efterfølgende konstaterer man så – måske – at det alligevel ikke kunne blive til noget. Så er det helt afgørende, at den principaftale er udfærdiget på en sådan måde, at der rent juridisk siges god for, at det er et godt nok grundlag til, at jeg rent faktisk kan sætte staten i nogle udgifter.

Det er jo det afgørende. Det er ikke et spørgsmål om vilje, for så var vi jo slet ikke gået ind i det. Vi har den vilje, der skal til, men vi er også nødt til at sige, at den 1. april er altså skæringsdatoen, fordi der skal man vide, om der skal plantes eller ikke plantes.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg ville godt spørge i forlængelse af det allersidste, miljøministeren siger: Betyder det, at det vil være en betingelse fra miljøministerens side, at eventuelle køberkommuner, eller hvad det nu er for en konstruktion, garanterer at ville betale beløbet for tilplantningen, hvis aftalen ikke bliver til noget?

Er det dét, der ligger i det, miljøministeren siger, at man altså vil afkræve en garanti for, at andre betaler tilplantningen, hvis det viser sig, at enderne ikke kan nå sammen og man ikke får en aftale?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det betyder, at den juridiske vurdering, jeg får af den her principaftale, kan holde til, at vi også kan gå i gang med den udgift, som det er at plante træer.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg ved ikke rigtig, om man ikke har lov til at sige, at man bliver mere forvirret, for jeg har forstået, at en principaftale er sådan lidt rundere end en juridisk bindende aftale. Jeg forstod på miljøministerens partifælle, borgmesteren i Brovst, at det var udelukket, at man kunne have tingene på plads til den 1. april og have noget, der kunne resultere i en juridisk bindende aftale.

Det, jeg så nu hører ministeren sige, er, at han i betegnelsen principaftale lægger noget, som er juridisk bindende, og hvis ikke ministeren inden den 1. april har en juridisk bindende aftale på plads med købere, bliver der ikke tilsået, og så starter afvikling her og nu.

Jeg vil godt spørge, om det er rigtigt, og hvis ministeren bekræfter det, vil jeg godt spørge Venstres ordfører, om det er den fortolkning, Venstres ordfører har købt, for så mener jeg faktisk, at vi har en fuldstændig ny situation.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Med et lille glimt i øjet vil jeg gerne sige til hr. Ole Stavad, at hvis man bliver forvirret, skal man huske det gamle ord om, at det ikke behøver at være de andres skyld. Jeg er bare nødt til at spørge, hvordan hr. Ole Stavad kan få svunget sig selv op til at begynde at tale om, at nu taler ministeren om juridisk bindende tilsagn!

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg har sagt: Den principaftale vil være nøjagtig sådan, at den juridiske rådgivning, som jeg får, er, at det er godt nok til, at vi kan sætte staten i udgifter. Det ville da være tankevækkende, hvis ministeren skulle sige det modsatte.

Jeg skal senere kunne godtgøre, hvorfor jeg har sat en planteproduktion i gang, vel vidende at vi har sagt, at det skal ud i en privat produktion. Så spørger man: Hvorfor gjorde ministeren det? Og så beder jeg jurister om at vurdere, om det, vi kalder en principaftale, er godt nok til, at vi kan sætte den investering i gang.

Kl. 16.20

Det tror jeg ikke der er noget overraskende i. Det ville overraske mig meget. For der vil da være nogle, der bagefter vil spørge ministeren, på hvilken baggrund ministeren har sat staten i en udgift, desuagtet at det er sådan, at vi har besluttet, at det skal ud i det private. Det synes jeg da kun er helt normalt, og det er det, miljøministeren gør.

Jeg mener, at hr. Ole Stavad skal forblive i sit gode humør. Jeg tror nemlig, at det godt kan gå hen at lykkes for dem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg skal gerne deltage i at holde muligheden åben for, at det er mine evner, det er galt med, og ikke ministerens, det kan da sagtens være.

Jeg har forstået hele det her forløb sådan, at ministeren sådan set ingen juridiske problemer har i den her sag. Ministeren har et bredt flertal i Folketinget til at sørge for, at det lykkes, også i forhold til en tilplantning. Der er ingen bindinger i finansloven, der mig bekendt forhindrer det. Det har hr. Jørn Dohrmann som medlem af et af finanslovpartierne også bekræftet i dag.

Det vil sige, at ministeren har sit politiske fundament i orden, og hvis ministeren skulle være i tvivl, vil jeg gerne give Socialdemokratiets klare tilsagn om, at vi vil dække ministeren ind i forhold til det.

Det er derfor, jeg undrer mig over, at ministeren gør det her til jura, for hvis der skal blandes jurister ind i det, må det jo være, fordi man skal foretage en vurdering af, om det er tilstrækkeligt juridisk bindende.

Det her er for mig at se en politisk afgørelse, hvor ministeren selvfølgelig skal sikre sig, at han har fundamentet i Folketinget i orden, så han ikke kommer til skade. Det er helt fair, og det er helt i orden, sådan skal det være. Men ju-

risterne kan jo kun være der for at vurdere juraen, og hvis juristerne ikke skal ind for at vurdere, om den er tilstrækkelig juridisk bindende for dem, der skriver under sammen med ministeren, hvad skal juristerne så foretage sig?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det jo hr. Ole Stavads fuldstændig frie ret at tolke, som hr. Ole Stavad vil. Jeg siger bare, at jeg garderer mig nu på den måde – det har jeg ikke på noget tidspunkt lagt skjul på – at jeg vil have sådan en principaftale vurderet i forhold til, om det er godt nok til, at vi kan gå i gang med at sætte staten i en udgift til at plante.

Nu har hr. Ole Stavad jo en anden tilgang til det her, for han siger: Det er sådan set ligegyldigt hvad, lad det bare blive, som jeg gerne vil have det. Det synes jeg er et ærligt synspunkt at have. Bare hr. Ole Stavad ikke begynder at ændre mine synspunkter, så de passes til nogen steder. Mit synspunkt er meget klart: En principaftale er en principaftale, hvor det selvfølgelig vil blive vurderet, om den er god nok til, at den kan danne grundlag for, at vi sætter os selv i en udgift ved at begynde at plante træer. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg hører også til de dumme. Jeg forstår ikke helt det, der foregår.

Er det sådan, at hvis der den 1. april foreligger en solid juridisk principaftale, altså en, der er godkendt af de jurister, som ministeren har tillid til, vil ministeren sikre, at der indgås en kontrakt mellem den nye Fosdal Planteskole og staten om at aftage et vist antal skovplanter i de kommende år?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det kan jeg svare meget klart på, sådan som det er min opfattelse. Det kan så være, at jeg bagefter får at vide, at der findes andet. Efter min overbevisning er det sådan, at når sådan nogle planter skal købes, skal det udbydes og dermed i EU-udbud.

Jeg tror på, som jeg sagde i min tale, at danske planteproducenter selvfølgelig kan klare den opgave, men vi kan da ikke lave EU-reglerne om – jeg ser, at fru Elsebeth Gerner Nielsen slår lidt ud med hånden – fordi vi nu har en sag her. Sådan som jeg har fået det oplyst, vil det være i strid med reglerne, hvis vi ikke laver et EU-ud-

bud. Det vil vi selvfølgelig gøre. Vi vil gøre som i alle andre sammenhænge, der følger vi selvfølgelig de regler, der er.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil bare sige tak for opklaringen, men det betyder, at Fosdal Planteskole selvfølgelig ikke, sådan som jeg vurderer det, overlever, for der vil jo gå lang tid med at få sådan et udbud sat i værk, og det vil være utrolig svært at finde et økonomisk grundlag, altså en risikovillig kapital, der vil gå ind, fordi man jo ikke kan vide, om man er købt eller solgt.

Jeg er virkelig ked af det på planteskolens vegne, jeg er ked af det på Hanherreds vegne, og jeg er ked af det på Nordjyllands vegne.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil bare sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det er en helt forkert konklusion at komme frem til.

De planter, som vi taler om, som folk skal bruge, er jo plantet. Det er det, der er problemet. Det er derfor, man får nogle kassationsprocenter for indkøberne, der står for de her ting.

Jeg vil bare sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at jeg var ikke gået ind og havde kigget på det her, hvis jeg ikke havde en tro på, at det kan betale sig at gå ind og sige til folk: Vi vil godt prøve at hjælpe jer med det her.

Det eneste, jeg må bede om, er, at de partier, som ikke er enige i det forslag til vedtagelse, der ligger fra de tre partier, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, ikke forsøger at rådgive ministeren til at komme i uføre ved at begynde at lave beslutninger og aftaler, som vi laver med hinanden, og så må man bagefter se, om det er noget, der juridisk kan holde.

Jeg tror, at den gode måde at gøre det på, er den, som man altid har brugt, nemlig gå ind og finde ud af, om en principaftale er god nok til, at man kan sætte staten i en investeringsudgift. Er den det, så gør vi det. Jeg tror faktisk, at der er en chance her, og den er vi villige til at prøve at efterleve.

Formanden:

Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører i anden omgang.

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg havde egentlig tænkt, at det var ved at være slut. Men jeg synes faktisk, at det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde nede fra sin plads vedrørende Fosdal Planteskole, at nu var den lukket, nu var det slut, færdigt, og at det var synd for Nordjylland osv., var meget uheldigt.

Der er faktisk nogle mennesker, som vi har stået og snakket om hele dagen, som prøver at kæmpe for, at den planteskole skal overleve, og så står fru Elsebeth Gerner Nielsen og slår planteskolen ihjel.

Det er ikke særlig hensigtsmæssigt, når fru Elsebeth Gerner Nielsen selv hele dagen har stået og sagt, at det er vigtigt for De Radikale Venstre, at denne planteskole fortsætter. Så sender fru Elsebeth Gerner Nielsen et signal ud i systemet ved at sige: I kan godt droppe det der, for det lykkes ikke for jer, stop alt det arbejde, stop optimismen i forhold til at få det her i gang.

Det er altså et meget, meget dårligt signal at sende fra en forespørgselsdebat, som netop har det formål at finde en løsning for Fosdal Planteskole – og så slår fru Elsebeth Gerner Nielsen bare planteskolen ihjel; det er ikke så smart.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det er lidt utroligt at høre hr. Eyvind Vesselbo. Den eneste, der har skabt usikkerhed om det her, er miljøministeren. Hidtil har hr. Eyvind Vesselbo arbejdet sammen med os andre om at prøve at redde tingene, løse problemerne. Men hr. Eyvind Vesselbo har været nødsaget til som ordfører for det store regeringsparti at fremsætte et forslag til vedtagelse, der i dag skaber en meget, meget stor risiko for, at de mennesker, som hr. Eyvind Vesselbo taler så venligt om, mister deres arbejde. De mister deres arbejde på grund af den måde, som hr. Eyvind Vesselbo, Venstre, regeringen og Dansk Folkeparti agerer på i denne sag.

Det var dog en omgang hykleri uden lige og mage. Jeg har respekt for og kan forstå, at hr. Eyvind Vesselbo ikke har kunnet trænge igennem i sit eget parti. Jeg tror faktisk, at hr. Eyvind Vesselbo har haft gode meninger og hensigter i den her sag. Men han er kommet til kort, han har lidt nederlag, og han har ikke fundet en løsning, der på nogen måde skaber andet end usikkerhed.

Derfor synes jeg, at man skal bede sig fritaget for bemærkninger om, at nogle andre her i Folketinget, som forsøger at finde løsninger, sender

signaler. Det har hr. Eyvind Vesselbo selv gjort godt!

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan høre, at hr. Ole Stavad fortsætter denne negative linje, som fru Elsebeth Gerner Nielsen lægger op til, ved at sige: Hvis I ikke stemmer for vores vedtagelse, er der ikke noget håb for planteskolen.

Det er jo noget forbandet sludder, for det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat, giver faktisk det håb, for ellers havde vi ikke fremsat det. Det er jo bl.a. på baggrund af samtaler med de mennesker, der er involveret i det her, at vi har fremsat det forslag.

Så det er da noget af en påstand at sige, at hvis vi stemmer for den her vedtagelse, som V og K og Dansk Folkeparti har fremsat, er det det samme som at slå Fosdal Planteskole ihjel. Det er faktisk det modsatte, vi prøver at gøre. Det er også derfor, at jeg hele tiden har appelleret til hr. Ole Stavad: Prøv nu at komme til fornuft, vær med til at hjælpe det her igennem, arbejd for det, stem for det på tirsdag. Det er så nemt.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Eyvind Vesselbo lyder helt bibelsk: Det gode, som jeg vil, gør jeg ikke. Det onde, som jeg ikke vil, gør jeg. Altså hr. Eyvind Vesselbo er jo for klog en mand til at tro på det, han selv siger. Så stor respekt har jeg trods alt for hr. Vesselbo.

Det, vi kan konstatere med de besvarelser, vi nu har fået fra miljøministeren, er, at han ikke vil love, at der foretages tilsåning, plantning, at han vil have et juridisk bindende dokument, og at han har afvist, at der kan indgås nogen form for kontrakt om levering af planter med den nye ejer.

Derfor må vi desværre erkende, at miljøministeren med de rammer, han har skitseret for et øjeblik siden, har gjort, at den mulighed, der måske trods alt var, er blevet meget, meget mindre. Det synes jeg er utrolig beklageligt.

Lad mig så bare sige, at så lang tid, der overhovedet er en minimal mulighed og chance tilbage, slås jeg for det, men det er hr. Eyvind Vesselbo sammen med Venstre, regeringen og Dansk Folkeparti, der går i vejen for, at vi i dag kunne have løst det her problem. Vi kunne være

gået hjem nu, og sagen kunne have været bragt på plads, bare hr. Eyvind Vesselbo ville have fastholdt det, han har sagt hele tiden, og givet tilsagn om at stemme for det forslag til vedtagelse, som jeg fremsatte på fire partiers vegne.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu var der ikke rigtig noget spørgsmål, det var mere sådan en kommentar, forstår jeg, fra hr. Ole Stavad.

Når hr. Ole Stavad meget gerne vil arbejde selv med den mest spinkle mulighed, så kan hr. Ole Stavad jo betragte vores forslag til vedtagelse som en spinkel mulighed, men hr. Ole Stavad vil altså stemme imod den spinkle mulighed.

Nu skal jeg jo ikke bruge ordet hyklerisk, men det er klart, at det, der er så uheldigt mange gange i sådan nogle sager, er, at det, man stiller sig op og siger man kæmper for, kommer man til at kæmpe imod med de handlinger, man foretager sig, her ved at stemme imod det forslag til vedtagelse, vi har fremsat. Det kunne jo bare være den lille bitte simple mulighed, som hr. Ole Stavad gerne vil kæmpe for, og så stemmer hr. Ole Stavad imod.

Det vil sige, at hvis det her lykkes, og det kommer op at køre, så vil hr. Ole Stavad sige, at det var en dårlig beslutning, fordi det kom op at køre.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er bare helt kort. Det er altså tydeligt, at hr. Vesselbo med rette har rigtig, rigtig dårlig samvittighed og nu søger lindring ved at forsøge at give Det Radikale Venstre en del af ansvaret for sin dårlige smag i munden. Det er ikke, fordi jeg ikke er parat til at gå i store sko og hjælpe et menneske i nød, men jeg må sige, at hr. Eyvind Vesselbo ligger nøjagtig, som han har redt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu var der heller ikke rigtig noget spørgsmål i det, så det er svært at svare.

Men jeg vil sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at i den her sag kan jeg åbenbart ikke søge trøst ved fru Elsebeth Gerner Nielsens bryst, for fru Elsebeth Gerner Nielsen har jo allerede meddelt Nordjylland, at hun ikke tror, at de bestræbelser, en gruppe mennesker gør for at få Fosdal til at køre videre, vil lykkes.

Derfor tror jeg, at hverken jeg eller den gruppe kan søge trøst hos fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Formanden:

Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil ikke gå ind i den debat, der var her mellem hr. Ole Stavad og hr. Eyvind Vesselbo. Det er ikke det, der får mig til at komme herop.

Det, jeg gerne vil kommentere, er de konklusioner, hr. Ole Stavad mener miljøministeren har draget. Der er jeg bare nødt til at sige, at dem kan man ikke genfinde. Det kan godt være, at det er, fordi hr. Ole Stavad kommer til lige at huske forkert, men jeg er altså nødt til at sige, at jeg udtrykkeligt har sagt: Denne principaftale skal selvfølgelig juridisk vurderes, fordi man ikke kan sætte sig i en udgift som minister og lade staten komme til at betale penge for at plante. Jeg har netop sagt, at vi gerne vil plante, men det er klart, at principaftalen skal godtgøre, at jeg kan tillade mig at sætte staten i den udgift, når vi har besluttet, at selve planteproduktionen skal ud på private hænder.

Kl. 16.35

Jeg synes, at det her er en god idé at prøve af, og jeg er også indstillet på, at det skal lykkes. Jeg synes bare, man må have en forståelse for, at det da ville være mærkeligt, at man skulle sætte staten i udgift for noget, som man ikke kan få godkendt af jurister som det, man i hvert fald kunne kalde et grundlag.

Det kan også være, at det er, fordi hr. Ole Stavad kom til at gentage det, men at sige juridisk godkendt aftale på den måde, at det skulle være en bindende juridisk aftale. Jeg ved da, at når man sidder og laver det i Brovst og i Nordjyllands Amt – hvem der vil med i det, det kan også være, der er nogle selskaber, det skal jeg ikke blande mig i – så vil der da kunne være en række forhold, som man simpelt hen ikke kan afklare, og det er jo netop derfor, jeg siger, at det er en principaftale, ellers havde der jo stået en aftale, for så havde det været en færdigklappet aftale, man skulle skrive under på, og det var så det.

En principaftale tilrettelægger nogle principper, men det skal da være sådan, at jurister kan sige til mig: Det her kan du godt tro på, minister, det er simpelt hen godt nok til, at vi kan sætte os selv i en udgift og begynde at plante, for det er

jo det, der skal ske 1. april. Det er derfor, 1. april er den seneste dato, fordi da skal man i gang med det.

Må jeg så bare sige om det med, at hr. Ole Stavad ligesom antyder, at man ikke vil lave en kontrakt: Jeg har fået oplyst, at når vi skal ud og sende vores planter i udbud, så skal det være som EU-udbud. Sådan er reglerne. Men som jeg svarede fru Elsebeth Gerner Nielsen, er de planter, der skal bruges her i det første år, jo plantet. Det er jo ikke dem, vi taler om. Dem kan man jo lave en aftale om. Det vil jeg tro man kan. Jeg er i hvert fald indstillet på at lave en aftale om, at vi kan aftage de planter. Det ville også være mærkeligt andet, for der er da nogle, der skal bruge dem.

Men jeg siger bare, at jeg vil ikke bagefter have at vide, at nogen spørger: Hvorfor bliver man så ikke ved med at lave kontrakter? Når man skal lave et udbud, så skal det være et EU-udbud, men det er da ikke om de planter, der allerede er plantet, de er jo klar og skal bruges, og det håber jeg bestemt man kan lave en aftale om.

Jeg siger det bare til hr. Ole Stavad, for måske kan det også få hr. Ole Stavads humør lidt op. Det er det, jeg gør rede for, men det er særlig vigtigt for mig at sige, at jeg må jeg bede om forståelse for, at om en sådan principaftale skal juristerne jo kunne sige, at den er god nok til, at nu kan ministeren sætte staten i udgift ved at plante.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes sådan set ikke, at ministerens mange ord om det, juristerne skal foretage sige, har gjort noget klarere. Vil ministeren ikke godt prøve at være lidt mere præcis om, hvad juristernes rolle er?

Er det, juristerne skal tage sig af, at sikre, at ministeren kan foretage den investering, det er at tilplante, uden at komme i strid med finansloven, Folketing og sådan noget, eller at ministeren skal over Finansudvalget med det? Er det det, der er deres opgave? Eller er det de juridiske bindinger i den aftale, som ministeren kalder en principaftale? Jeg kan ikke finde ud af, hvad forskellen på en principaftale og en aftale er.

Altså vil ministeren ikke godt prøve at forklare sig? Det er jo ret vigtigt for, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre i den her sag.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg hører nu alligevel, at hr. Ole Stavad har forstået noget af det, for nu får vi nu noget af det med ind i talen, og det er jeg jo glad for.

Det, juristerne skal, er simpelt hen at sørge for, at jeg har fast grund under fødderne, når jeg forhåbentlig beslutter, at vi kan starte plantningen 1. april eller lige efter. Det er jo klart, at vi har en beslutning, som jeg også har sagt før, i finansloven, hvor der jo også er opført, at der skal ske en udfasning på den måde, at det skal overgå til privat produktion.

Det siger jeg bare, fordi vi ikke har opfattet, at det er et kerneområde for Skov- og Naturstyrelsen, at den skal drive en planteskole og da slet ikke en planteskole, der giver underskud, fordi vi simpelt hen har så få planter og får endnu færre planter i fremtiden, så det ikke er rentabelt.

Det er da klart, at jeg må sikre mig, hvis jeg begynder at plante, at jeg så også har en principaftale, som jurister kan sige er god nok til, at det er acceptabelt, at vi pålægger staten en udgift ved at begynde at plante noget. Det er jo ikke bare ganske få træer, der skal plantes. Det er jo mange. Det har hr. Ole Stavad gennemgået heroppefra. Det er jo en forholdsvis stor udgift.

Men hvis det ellers kan skrives på plads, og det tror jeg det kan, er der ikke noget problem i, at vi kan lave en aftale om, at de planter, som allerede er i jorden, vil vi gerne overtage og bruge i fremtiden. Det er alene, når vi skal ud og have helt nye planter, at det skal ud i et EU-udbud. De her ting er en principaftale, som selvfølgelig skal kunne vurderes sådan, at jurister tror på, at den kan holde til, at man kan pålægge staten en udgift.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg troede engang, da ministeren var halvvejs inde i sit svar, at det var blevet klarere, for hvis det er sådan, at ministeren vil sikre sig, at bevillingsreglerne er overholdt, så er jeg helt enig med ministeren, for det er enhver ministerens pligt at gøre det.

Hvis det er det, der er problemet, så vil jeg allerede nu gerne forlods give ministeren et tilsagn om, at jeg vil støtte ministeren, hvis han har behov for at komme med et aktstykke i Folketingets Finansudvalg for at sikre sig, at det også holder bevillingsmæssigt. Det vil jeg give

tilsagn om at Socialdemokratiet meget gerne vil støtte, så det kan vi klare.

Det andet, jeg godt vil sige til ministeren, er, at han vel bør sikre sig, at de forhandlinger, der pågår, foregår inden for nogle rammer, så der også er mulighed for, at det lykkes. Der synes jeg måske ministeren i det første svar, han gav, gik mere i vejen, end nødvendigt var, men jeg håber, at ministeren med sine senere bemærkninger har blødt noget op på de meget firkantede holdninger.

Jeg vil spørge, om ministeren kan bekræfte, at han har den større åbenhed, som jeg syntes jeg lyttede mig til der var i hans sidste svar, og om han vil være med til, at vi i fællesskab sikrer bevillingsmæssige rammer, da der jo ikke er tale om en udgift, men en investering, der senere giver afkast.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan bekræfte, at det, jeg har sagt fra starten, er præcis det, jeg siger igen. Jeg tror det, der er sket, er, at hr. Ole Stavad er kommet i en mere venlig stemning, så han nu også begynder at høre de ord, for jeg hørte det jo både fra Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, og for den sags skyld også fra hr. Jørn Dohrmann. Jeg tror sådan set, at det er ting, der er blevet sagt hele eftermiddagen, men måske har man ikke helt opfattet dem i den ånd.

Det, som jeg har sagt indtil nu, er præcis det samme, som jeg gentog her til sidst. Jeg tror faktisk på, at projektet godt kan lykkes i hvert fald i forhold til os. Men jeg er bare nødt til at sige, at det er klart, at der er et behov for, at der virkelig er nogle mennesker, der gør en stor indsats, og det tror jeg nok også man er i gang med deroppe.

Jeg følger jo ikke forhandlingerne tæt. Det er jo ikke mig, der er inde i de her forhandlinger, det er mine embedsfolk, men jeg kan sige, at vi forhandler aldrig, uden at vi kunne tænke os, at det lykkedes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse nr. V 62, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, hr. Ole Stavad (S) m.fl., V 63, der er fremsat af hr. Keld Albrechtsen (EL), og V 64, der er fremsat af hr.

Eyvind Vesselbo (V) m.fl., først finde sted i mødet tirsdag den 24. februar 2004.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 24. februar 2004, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.44
